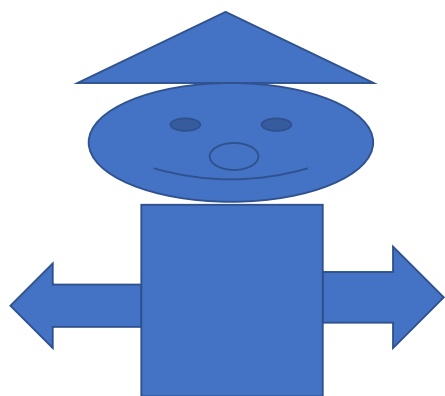

Dit is de 7de editie van

Het Nieuws van de Eerste Naald

jaar 2025

Wouter Gielen: hoofdredacteur

Voorwoord

Beste Lezer,

Onze krant is ondertussen al toe aan de 7de editie, en dat is al een hele lekkere pannenkoek met bloedsuiker. J Het werk als journalist is een hele opgave op zich, maar toch een heel leuk werkje, dus het journalist zijn geven wij nog helemaal niet op. Ondertussen zijn wij al aan het 5de jaargang toe van Het Nieuws Van De Eerste Naald.

Dat deze krant een succes zou worden hadden wij totaal niet verwacht, en dat is nog niet het enige onverwachte, want onze krant staat voortaan ook op de website van Eindhout, namelijk Eindhout.net. Dat de krant ooit zal groot worden moeten wij eigenlijk niet meer melden, maar een krant kan niet groeien zonder lezers, met genoeg mogen wij jullie ook melden dat onze krant al over de 200 lezers heeft, dus dat is ook totaal een echt succes.

Maar een krant groot brengen is een totaal ander verhaal, hoe dan ook wij zijn er in geslaagd deze krant zover te brengen als wat Het Nieuws Van De Eerste Naald op de dag van heden is. Als wij terugblikken op de voorbije edities dan valt het ons op dat de krant veel te dik wordt, dus dit betekend dat onze krant op diét moet worden gezet. J Dat kan alleen maar door minder artikels in de krant te steken, daarom gaan wij proberen om met periodes te werken. Wij gaan proberen om zo min mogelijk te schuiven maar indien Her Nieuws Van De Eerste Naald te groot wordt zijn wij genoodzaakt om artikels en interviews op te schuiven. Hopelijk gebeurt dit niet en kan iedereen genieten van onze krant.

De afgelopen periode is er in de wereld zoals altijd weer heel veel gebeurd. Het nieuws en de wereld staat dan ook niet stil, dus wij gaan jullie niet langer in spanning laten zitten, graag willen wij iedereen bedanken die hieraan meegeholpen heeft, en wij wensen iedereen nog veel leesplezier toe.

Met vriendelijke groeten,

Hoofdredacteur: Wouter Gielen

Algemeen mailadres: redactiewg@gmail.com

Nieuws

Geen goede regeling

Wie regelmatig de bus neemt heeft het wel gemerkt, sinds nieuwe dienstregeling van De Lijn, zijn de mensen minder tevreden over de bussen dan ervoor. Dat merken we aan de klachten, want er komen wekelijks zo'n 500 klachten binnen. De meeste klachten, gaan over bussen die te laat komen of helemaal niet komen opdagen. Volgens De Lijn, heeft dit voor het grootste deel te maken met het uitvallen van de bussen. Want de meeste bussen zijn oud, waardoor ze regelmatig met stukken te maken krijgen. Daarnaast zijn er ook te weinig chauffeurs voor met de bussen te kunnen rijden.

Er vallen soms enkele ritten weg, en dit zou eigenlijk niet mogen. Dit is mensen letterlijk en figuurlijk in de kou laten staan. En dit terwijl De Lijn, beweerd dat men hun klanten nooit in de kou laten staan. Dit klopt spijtig genoeg helemaal niet.

Vele schoolkinderen, geraken zelfs ook niet meer met de bus op school en terug naar huis. Terug naar huis raken, is ook een heel groot probleem. Want ook dan komen de meeste bussen soms nog niet opdagen. Of ze komen pas na de ochtend of avondspits. En dat is eigenlijk veel te laat voor op school of naar huis te geraken. Want wie wil nu ergens te laat aankomen? Wel, wij in elk geval niet. Dit begrijpen de mensen van De Lijn, blijkbaar niet en dat is heel jammer.

Dit probleem is ook bij de andere bussen van De Lijn het geval. Maar eigenlijk niet zoveel als tijdens de spitsuren. Ofwel is de bus te laat of de bus komt gewoonweg niet. Dit is nu eenmaal het geval van het laatste jaar. Daarom dienen er zoveel

mensen een klacht in. Gelukkig is dit niet altijd het geval, maar toch komt het nog te veel voor.

De flexbus, de opvolger van belbus, nemen is eigenlijk niet aan te raden. Want op deze bus kan je gewoonweg niet rekenen. Zo wordt je opgebeld, om te zeggen, dat de rit geannuleerd wordt. Dit omdat wegens dat de chauffeur zijn rusttijden, rijtijden en middagpauze moest respecteren. Ofwel komt er geen bus opdagen, terwijl dat wel zo moest zijn. Zeker als je aan de juiste halte staat te wachten.

Wat je nog kan voor hebben met de flexbus, is dat men de rit zomaar annuleert, zonder een reden te geven. En dan ook nog met een ander uur, dan dat je normaal wordt opgehaald. Daarnaast zie je dan ook nog doodleuk de bus voorbijrijden zonder te stoppen. Op het account van deze bus werd de boeking zelfs verwijderd, dit door de mensen van De Lijn zelf.

Dit kan tegenwoordig allemaal, of de bus is te vroeg of te laat. Wie een flexbus wil nemen? Nee, mak-

kelijk is het niet. En deze bussen, zijn helemaal geen verbetering. Ook zitten er niet veel mensen in deze bussen. Sterker nog, eigenlijk zitten er veel minder mensen in de flexbus, dan dat er vroeger in de belbussen zaten. Deze heeft het verkeerde effect gebracht. Hopelijk komt er snel een betere oplossing voor dit probleem, want De Lijn verliest zo meer en meer klanten, en terecht ook.

Een betere dienstverlening moet er dringend uitgewerkt worden bij De Lijn, met meer chauffeurs en ook goede bussen, die wel en dan ook tijdig komen opdagen. Dus de minister van mobiliteit en de grote baas van De Lijn, gaan nog veel werk hebben om dit punt eindelijk eens terug te bekijken. Wordt dit probleem bekeken? Of laat De Lijn hun klanten gewoon in de steek? Dit zal de toekomst uitwijzen.

iets dat wij nu al wel weten, is dat de flexbus niet langer in deze huidige vorm kan verder bestaan. Wij hopen alvast dat onze minister van mobiliteit dit probleem vlug aanpakt. Anders staat De Lijn binnenkort gekend voor het feit: Mensen in de steek laten, en letterlijk in de kou laten staan. Neen, dit is geen goede regeling.

Een spannende interventie

Het is al een tijdje geleden, maar in het voorjaar van 2024, gebeurde er iets onwaarschijnlijk. Dit kan de brandweer ook bevestigen. Op een winderige donderdag in april, kreeg de brandweer een oproep dat er een huis in brand stond. Op zich niets onwaarschijnlijk, maar dat huis stond al verschillende keren in brand. Het huis werd telkens weer terug opgelapt, maar dit keer kon dat niet. Het huis was helemaal afgebrand.

Dit keer was er geen schouwbrand, wat de andere keren wel het geval was. Vermoedelijk kwam de brand, door een defect elektrisch apparaat. De brand vond plaats in een heel oud huis. Dit huis werd in Belfast gebouwd in 1909. En werd dus al verschillende keren, in een nieuwe jas gestoken. Jawel, af en toe moet dit ook eens gebeuren. Een huis moet want een huis moet het immers ook warm hebben, als het dag en nacht buiten moet staan.

Toen de brandweer arriveerde, dacht men dat er nog iemand in het huis aanwezig was, aangezien omwille er binnen nog licht brandde. Daarom doorzocht er één van de vele opgekomen brandweermannen, het huis. Plotseling kreeg deze brandweermannen, het ijskoud. Hij zag namelijk het uniform, van de kapitein van de Titanic liggen. Toen hij dit uniform aanraakte, en meenam naar buiten, wist hij nog niet dat er ooit beweerde, dat er in dit

huis een spook rondzweefde, dat op de bewuste kapitein leek. Dit werd nadien wel tegen heb verteld.

Spoken bestaan niet, maar toch gebeurde er iets onwaarschijnlijk. Na het blussen van de brand, kwam zijn verloofde er opeens aan, met een echte hoed uit de tijd van de Titanic. Een andere brandweerman, zei plotseling: “nu is het de moment, hier zijn de ringen en je hoeft niets terug te geven”. De bewuste brandweerman, knielde voor zijn verloofde en vroeg haar ten huwelijk.

Dit is niet het onwaarschijnlijke, want dit moet nog komen. Plotseling hoorde het koppel, de stem van de bewuste kapitein. Wat hij vertelde? Dat konden deze mensen niet verstaan. Maar de vraag was, zou er in dit huis echt iemand rondzwerfen? En wat deed dat uniform in het huis?

De politie kwam ter plaatse voor het voorval te onderzoeken, maar vond niets. Vermoedelijk was het

een grap geweest. Toch was het nog niet voorbij, Want een maand later, bij de afbraak van de woning, vond men een oud briefje, met daarop geschreven: 10 april 1912. Op deze datum vertrok de Titanic.

Na het vinden van het briefje, bleef het lange tijd stil. Totdat er iemand kwam aankloppen bij de brandweer, en naar het uniform vroeg. Het zou gaan om een verre neef van de kapitein. Deze persoon, woonde in het afgebrande huis, en had nog een uniform van de kapitein liggen, en dus ook het briefje van hem.

Om vreemde mensen weg te houden, liet hij altijd een bandje afspelen met de stem van de kapitein. Dit alles vertelde de verre neef. Het team van de brandweer, begreep nu uiteindelijk alles

Trouwens, de brandweerman die het uniform redde, mocht dit eigenlijk niet weten. Het uniform, was zijn kostuum voor de trouw. Het thema was namelijk Titanic. En hij was dus de kapitein van het feest. Dat regelde hun beste vrienden.

Het werd een trouwfeest om nooit meer te vergeten. Hopelijk vertellen de mensen in Belfast, die dit weten, het verhaal verder, want een spannende interventie, dat was het wel.

INTERVIEW

Leven begeleid werken

Dat een jobcoach geen voetbaltrainer is weet iedereen, maar wat is eigenlijk een jobcoach? Wel, onlangs spraken wij af met een echte jobcoach, namelijk Eva Wilms, en dit op de vooravond van haar 4de werkverjaardag bij Het Eepos. Eva ontving ons in Huis De Post in Geel. Eenmaal gearriveerd trokken wij naar buiten en gingen we opzoek naar een bankje waar Eva ons trakteerde op een koffiekoek en een drankje. Zo kon ons gesprek beginnen.

Wil je jezelf eerst eens even voorstellen aan onze lezers?

Dag iedereen, ik ben Eva, 26 jaar en ben reeds bijna 4 jaar werkzaam als jobcoach en mobiele begeleidster bij het Eepos in Geel. Ik ben in deze functie terecht gekomen via mijn eindejaar stage in het kader van mijn verkorte opleiding Orthopedagogie. Het is een zeer boeiende, soms ook best uitdagende en enorm wisselende en gevarieerde job die ik erg graag doe omwille van de vele aspecten die erin aan bod komen.

Wat doe je zoal allemaal in je vrije tijd?

Mijn vrije tijd spendeer ik het liefst met vrienden en familie, daarnaast speel ik ook wekelijks padel en squash. Als het goed weer is ga ik ook graag skeeleren.

Wat is je lievelingseten?

Verschillende soorten pastagerechten, ik kan er niet echt ééntje specifiek kiezen, maar zolang er maar pasta in zit!

Waarvoor en waar heb je gestudeerd?

Ik heb eerst Sociaal Werk met de afstudeerrichting Personeelswerk-

Maatschappelijk Werk gestudeerd op Thomas More in Geel. Nadien heb ik nog een verkorte bacheloropleiding Orthopedagogie aan de AP in Antwerpen gedaan.

Je bent een jobcoach, kan je eens even uitleggen aan onze lezers wat dit juist inhoud?

Een jobcoach i.f.v. begeleid werk is een begeleider die werkzaam is binnen een erkende VAPH-organisatie zoals Het Eepos, die enerzijds een begeleid werktraject opstart, begeleid en opvolgt en die anderzijds de begeleid werker en de betrokken partijen hierin ondersteunt. Wanneer een persoon met een beperking te kennen geeft dat hij/zij een vraag naar begeleid werken heeft, bekijken wij of dit haalbaar is en indien mogelijk starten wij een traject op. In een begeleid werktraject volgt een jobcoach dan een aantal vaste stappen; - De jobcoach maakt kennis met de begeleid werker (en zijn/haar netwerk.) Er wordt een interesstest (AIT) afgenomen om te bekijken waar de interesses van de begeleid werker liggen. De vaardigheden van de begeleid werker worden ingeschat d.m.v. observatie en gesprekken met de begeleid werker en zijn netwerk. De jobcoach gaat op zoek naar een goede match tussen begeleid werker en werkplek. De jobcoach en de begeleid werker gaan kennismaken met de onderneming die de jobcoach heeft gevonden. Indien deze kennismaking positief was voor alle partijen, gaan we over tot het maken van praktische afspraken en tekenen van de overeenkomsten. De jobcoach ondersteunt nadien ook nog de praktische organisatie van het gaan werken (zoals bijvoorbeeld het bekijken van het vervoerstraject.) De jobcoach ondersteunt de begeleid werker op de werkplek en leert hem/haar de (deel)taken en vaardigheden. Ook volgt de jobcoach de begeleid werker van dichtbij op door bezoeken op de werkvloer en contacten met de begeleid

werker en de werkpost. Dus kortom: enerzijds neemt de jobcoach het ondersteunen en begeleiden van de begeleid werker en de zoektocht naar werk, het aanleren van taken binnen zijn/haar werkpost, het uitvoeren van die taken tijdens zijn/haar begeleid werkmoment enzovoort verder op.

Anderzijds staat de jobcoach in voor het ondersteunen van de onderneming en de collega's door het uitzoeken naar gepaste deeltaken op maat van de persoon, in het omgaan met de specifieke persoon, ... door van bij aanvang intensief mee te werken en aanwezig te zijn en nadien de intensiteit van de jobcoaching geleidelijk aan af te bouwen maar wel blijven opvolgen door regelmatige werkbezoeken en contact.

Wat is er zo bijzonder om met mensen met een beperking te werken?

Elke persoon en zijn/haar (werk) context, beperking en verhaal is uniek. Dit maakt dat je steeds op maat van de persoon dient te werken, waardoor je telkens enorm veel bijleert en jezelf telkens opnieuw dient uit te dagen. Ik werk erg graag met mensen. Verbinding met anderen aangaan, anderen helpen, me inzetten om inclusie te bevorderen, anderen in hun kracht zetten en me engageren voor anderen. Daar draait het voor mij om.

Wat is er zo bijzonder aan begeleid werken?

Dat een persoon met een beperking die een afstand tot de reguliere arbeidsmarkt en daardoor mogelijks ook tot de maatschappij ervaart, toch volwaardig kan deelnemen aan de samenleving door aan begeleid werken te doen. En daardoor zich nuttig kan voelen en zinvol kan bezig zijn door bij te dragen aan de maatschappij door dus mee te draaien op werkposten. Begeleid werken bevordert de inclusie en de integratie van een persoon met

een beperking in de samenleving. Personen met een beperking halen zingeving uit het begeleid werk en dit draagt bij aan hun kwaliteit van leven.

We spreken wel over begeleid werken, maar wat is dat eigenlijk? En hoe is begeleid werken ontstaan?

Begeleid werken is een vorm van onbezoldigde arbeid, waarbij een persoon met een beperking enkele uren per week zelfstandig (deel)taken opneemt in een onderneming/organisatie binnen het reguliere arbeidscircuit mits jobcoaching en opvolging door een jobcoach vanuit een erkende VAPH-voorziening. Het is gebaseerd op de methodiek 'Supported Employment' waarbij de onderstaand vijf stappen aan bod komen: Intake - Assessment - Jobfinding - Jobmatching - Jobcoaching

Begeleid werken is in het leven geroepen om mensen met een arbeidshandicap de ondersteuning te bieden die ze nodig hebben om ingeschakeld te worden in de reguliere arbeidsmarkt. Begeleid werken is ontstaan vanuit de vraag van mensen met een beperking die ook graag wilden werken op de reguliere arbeidsmarkt en zichzelf ook nuttig wilden maken. Personen met een beperking die ook een wens/nood hadden om zelfstandig en zinvol bezig te willen zijn door mee te draaien op een gewone werkplaats als individu.

Je begeleid mensen met een beperking die in de gewone sector willen werken, maar hoe ga je aan de slag als de begeleid werker de vraag krijgt om vast is dienst te komen, en met betaald werk verder te gaan?

Van zodra het gaat over betaald werk, valt dit niet meer onder begeleid werk. Wanneer er wordt overgegaan naar betaalde tewerkstelling, valt dit onder een andere dienst en mogen wij dit niet meer verder opnemen, aangezien dit buiten ons

werkdomein valt. Ik moet echter wel toegeven dat ik dit zelf nog maar 1x heb meegemaakt in de afgelopen 4 jaar, dus dit komt niet zo heel vaak voor. Ik was enorm verheugd voor die begeleid werker, maar wij moeten onze begeleid werkovereenkomsten dan stopzetten, zodat die persoon vanuit een andere dienst over kan gaan op betaald werk. Een jobcoach vanuit Het Eepos kan en mag dat traject dan ook niet meer verder begeleiden.

Vertel eens even, welk moment zal je voor altijd blijven van het begeleid werken?

Ik heb al erg veel momenten meegeemaakt in de voorbije 4 jaar in mijn job, die me voor altijd zullen bij blijven. Te veel om zo te omschrijven eigenlijk. Maar wat al die mooie momenten wel met elkaar gemeen hebben, is dat ik telkens mee mag maken hoe een persoon met een beperking evolueert tot een volwaardige werkkracht op een werkpost en dat de band tussen een begeleid werker en zijn/haar collega's en/of werkpostbegeleider uitgroeit tot zoiets moois en onmisbaar, waardoor de begeleid werker op zijn/haar werkpost echt wordt omarmd door alle collega's e.d. en alle betrokkenen het begeleid werktraject als een succesverhaal ervaren.

Vooraf dat groeiproces dat vele begeleid werkers doormaken en de werkpost die de begeleid werker gaat omarmen, is telkens heel mooi om te zien.

Wat ik ook zeker nooit zal vergeten is hoe we in de coronatijden de begeleid werktrajecten allemaal on hold hebben moeten zetten omwille van het advies van de gezondheidsraad toen. Dit was toen best wel heftig.

Waarom wordt een begeleid werker niet vergoed voor het geleverde werk door het begeleid werken zelf?

Dit is een zeer ingewikkelde en complexe kwestie. Personen met

(een vermoeden van) een beperking hebben omwille van hun beperking (recht op) een PVB (persoonsvolgend budget), IVT (inkomensvervangende tegemoetkoming) en/of een IT (integratietegemoetkoming) die ze ontvangen vanuit het VAPH (Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap) en/of van de FOD Sociale Zekerheid. Wanneer een persoon die reeds een PVB en eventueel (bijkomend) een andere tegemoetkoming ontvangt daarbovenop ook zou vergoed worden voor zijn/haar begeleid werken, dan zou die persoon dus kortom meerdere inkomens ontvangen of dubbel gefinancierd worden (om het even eenvoudig uit te drukken). Dit is echter iets wat niet door Het Eepos of een jobcoach is bepaald. Van hogerop hebben ze ooit bepaald dat een persoon met een beperking die al een uitkering/inkomen ontvangt geen extra inkomen mag ontvangen, tenzij dit in vermindering wordt gebracht met het ontvangen inkomen/uitkering via het VAPH. Bovendien is het ook niet evident voor elke organisatie, onderneming, kleine zelfstandige, ... om resultaten-of prestatie gewijs in een vergoeding te voorzien die in verhouding is met het gepresteerde werk. Er zijn echter recent wel ontwikkelingen bezig rond een inclusiepremie. Het voorstel voor de inclusiepremie is ontwikkeld in de werkgroep verloning van het Platform Begeleid werken. Hierin werd onderzocht of lokale premies van steden en gemeenten een antwoord konden bieden op de wettelijke Vlaamse en federale bepalingen rond loon en een inkomen vergaren en begeleid werken.

Hoeveel mensen begeleid je eigenlijk?

Ik begeleid ongeveer 15 begeleid werkers ivf hun begeleid werktraject en daarnaast begeleid ik ook nog een 5-tal mobiele cliënten.

Kan een begeleid werker ook als voetbaltrainer aan de slag?

Dit is moeilijk om éénduidig ja/nee op te antwoorden. Dit hangt af van allerlei factoren die meespelen in die specifieke situatie. Het is echter niet de bedoeling dat een begeleid werker een leidinggevende positie/rol inneemt die hij/zij volledig autonoom dient uit te voeren, dus dit lijkt me in de praktijk eerder moeilijk haalbaar.

Waar kan je als begeleid werker zoal aan de slag?

In een apotheek, een winkel, een school, een stads-/gemeentedienst, een bibliotheek, een tuincentrum, ...

Kan je als jobcoach ook een werkje met de computer in een Dagcentrum regelen?

Nee, dit behoort niet tot begeleid werk en valt dus bijgevolg ook buiten het werkdomein van een jobcoach. Omdat het werkje zich afspeelt in een Dagcentrum / binnen een atelierwerking en daar ook zou uitgevoerd worden, is dit iets dat dient te worden opgenomen met een begeleider van een Dagcentrum, aangezien de begeleiders van een Dagcentrum de verantwoordelijkheden opnemen binnen een Dagcentrum en over de atelierwerkingen.

Als een begeleid werker een job moe is, en de persoon wil niet meer op de huidige werkplaats aan de slag, wat gebeurt er dan? Heb je dit eigenlijk als jobcoach ooit al eens meegemaakt? Hoe zou je dit oplossen?

Ik heb dit in de voorbije 4 jaar spijtig genoeg al enkele keren meegeemaakt, ja. Dit is altijd een lastige situatie voor zowel de begeleid werker, de werkpost als de jobcoach.

Wij gaan eerst altijd in gesprek met de begeleid werker om duidelijk te krijgen waarom de persoon niet meer op de huidige werkpost

wilt begeleid werken. Het is voor ons erg belangrijk om dit eerst heel duidelijk te krijgen alvorens we verdere stappen hierin ondernemen. Wij proberen altijd de minst ingrijpende verandering eerst door te voeren. Dit houdt in dat we eerst altijd gaan kijken of we aanpassingen kunnen doen aan de taakinhoud/het takenpakket/werkmoment/... op diezelfde werkpost. Als de persoon één specifieke taak bijvoorbeeld niet meer leuk vindt om te doen, gaan we kijken of we die taak uit het takenpakket kunnen halen en vervangen door een andere taak op dezelfde werkpost. Als de begeleid werker echt effectief niet meer wilt werken op die werkpost, dan gaan we het begeleid werktraject stopzetten, indien het niet anders kan. Dan ondertekenen we een stopzettingsovereenkomst en doen we een afsluitingsmoment met de begeleid werker en werkpost, indien dit aangewezen is. We bekijken ook altijd samen of er na een stopzetting nog de vraag naar begeleid werk, de motivatie en het engagement bij de begeleid werker is om een nieuw begeleid werktraject aan te gaan. Indien dit nog aanwezig is, starten we een zoektocht naar een nieuwe werkpost.

Wij weten ook wel dat het begeleid werken in de lift zit, kan je eens even uitleggen hoe dit succes eigenlijk is ontstaan?

Doordat ondersteuning aan mensen met een beperking in het huidige zorglandschap steeds meer vraag gestuurd wordt en personen met een beperking steeds meer de vraag naar begeleid werk stellen, aangezien het concept begeleid werken steeds meer bekend wordt onder de mensen. Personen met een beperking en hun context worden zich er steeds meer van bewust dat er meer vormen van dagbesteding bestaan dan de gekende Dagcentra en atelierwerkingen.

Door de veranderingen van het zorglandschap gaan mensen ook kritischer en anders kijken (in vergelijking met vroeger) naar de invulling van een zinvolle dagbesteding voor personen met een beperking. Personen met een beperking en hun netwerk vinden het ook alsmat belangrijker dat hun zoon/dochter/broer/zus/... met een beperking ook kan participeren aan en deel kan uitmaken van de bredere inclusieve samenleving.

Wanneer een persoon met een beperking kan gaan begeleid werken, leert die persoon ook zelfstandig op een plaats geraken ook, leert die

persoon zelfstandig te werken en bepaalde specifieke (deel)taken uit te voeren, ... en dit kan een meerwaarde bieden in het leven van de persoon met een beperking.

Na dit gesprek trokken wij samen naar de refter van de bibliotheek en het Geelse Stadsarchief voor een foto te nemen, want buiten begon het een beetje frisser te worden, en Eva had met iemand van de Geelse bibliotheek een afspraakje in de refter. Na onze foto namen wij afscheid en trokken we terug naar onze redactie.

Eva, wij willen je bedanken voor de overheerlijke koffiekoeken en het drankje. Maar ook willen wij je bedanken voor de tijd en moeite dat je aan ons spendeerde en nog veel succes gewenst met je carrière als jobcoach.

Een jobcoach is geen trainer van een voetbalploeg, maar wel een trainer van de begeleid werker zelf. Met een mooie vrouw een gesprek hebben is altijd leuk en als je er dan ook nog samen mee mag werken is het nog beter. Maar één ding is zeker, leven begeleid werken.!!!

Een heel leuk festival

Op donderdag 6 juni 2024 stond het jaarlijkse festival special in Geel geplant, zoals elk jaar werd er naar dit festival wekenlang uitgekeken. Gelukkig was de zon ook dit jaar van de partij, het beloofde een prachtige dag te worden.

De presentatie van dienst was dit jaar weggelegd voor 2 vrouwen, namelijk Leen en Liesa genaamd. Elk jaar opnieuw is dit festival helemaal uitverkocht, ook dit jaar was dit het geval, Opmerkelijk genoeg was de controle van dit jaar, want bij de aankomst moest iedereen hun armbandje laten zien, en degene die geen bandje aan had moest nog even langs de kassa passeren. Het was dan ook aanschuiven voordat iedereen op het domein kon komen. Controle mag er zeker en vast zijn, en zeker in deze tijden, maar op festival special is dit toch wel heel straf, want normaal gezien wordt er niet zoveel gecontroleerd, maar goed.

De festivalgangers mochten als eerste genieten van een spetterend optreden van de nootoplossing, deze groep bracht een selectie van de voorbije decennia, van originele en bekende meezingers. Eigenlijk was het de bedoeling dat de Nootoplossing festival special zou wakker schudden, maar iedereen was al wakker. Dus het schudden was niet meer nodig. De festivalgangers zongen dan ook volop mee met de liedjes van de nootoplossing.

Na het schitterende optreden van de nootoplossing, moest het beste optreden ooit uit de geschiedenis van festival special nog komen, en dat was de Green Crow Collective, deze groep was gekomen om festival special op zen kop te zetten, en dit was helemaal gelukt ook. Iedereen zong en danste mee, het was echt de moeite. Festival special stond letterlijk en figuurlijk op stelten. Als Arno van hierboven dit heeft gezien en gehoord zou hij uiteraard tevreden knikken.

De volgende zanger zorgde in 2019 een van de strafste optredens ooit op festival special ooit door de festivalgangers allemaal te betrekken

en bij op het podium te halen, en hij zou deze straffe stoot dit jaar weer herhalen. We spreken hierover Rik De Leeuw. Ook dit optreden was prima.

Het laatste optreden van de dag was er een met echte slagers en slayers, welke groep dit was? Wel, The All-Star Weddiing Band. Dit was een goede rock en rollercoaster, voor af te sluiten. Zoals bij elk festival kon je ook genieten van enkele randactiviteiten zoals mokken schilderen, droomvangers maken, tollen op de stier in de arena, en als laatste petten en tote-bag versieren, dit met kleurrijke stiften, Het was een echte prachtige dag, met heel veel boeiende en leuke optredens, wij kijken nu al uit naar de volgende editie.

Elk jaar opnieuw is dit festival een heel groot succes, zonder dit evenement leven de echte festivalgangers niet. Maar een ding is zeker, het is en blijft een heel speciaal festival voor mensen met een beperking.

Een prachtige dag

Op een prachtige zondag in september, vond de 36ste editie van het Open Monumentendag in heel Vlaanderen plaats, het was een echte knaller, met alles erop en eraan. Het was dan ook een groot succes, gelukkig was het heel goed weer, en kon iedereen genieten van de echte Monumenten.

Zo kon je bijvoorbeeld in Oost-Vlaanderen een ritje maken met een echte stoomtrein, dit langs scheepswerven, maar je kon ook oude begraafplaatsen gaan bezoeken, of een rondje wandelen met een gids in Leuven, voor iedereen was er wel iets leuks te bezichtigen. Voor de gaststad Leuven was het deze editie een echte aanrader, om eens een bezoekje te brengen aan het stadhuis van Leuven, want men had dit heel mooi gemaakt, en nog wel speciaal voor deze dag. Want

het stadhuis van Leuven gaat voor 5 jaar toe, dit wegens een opknapbeurt. Want men wil tegen 2029 een restaurant openen in het Leuvense Stadhuis, wij zijn alvast benieuwd of dit wel zal lukken. Want een restaurant in een stadhuis dat is wel iets heel speciaal.

De stad Antwerpen kon deze editie uitpakken met een echte winter-tuin, en natuurlijk ook het hoogtepunt van vele mensen de absolute stoomtrein, hierbij wisten vele kinderen en ook volwassenen meteen

wat er in het verleden allemaal bij kwam kijken om deze trein te laten rijden, zo moest men vroeger heel veel kolen scheppen, om nadien in een verbrandingsketel te werpen. Want anders zou de trein niet blijven rijden. Er werd ook verteld dat de motor van de trein door een aantal vrijwilligers een 5tal jaren gerepareerd was, zodat de trein weer kon rijden. Toch knap van die vrijwilligers dat men ook wil meedraaien in de onze maatschappij.

Dankzij het goede weer werd er een recordaantal bezoekers geregistreerd, namelijk 420,000 mensen kwamen naar de Open Monumentendag toe. Wij kijken alvast uit naar de volgende editie, dit gaat door in het weekend van 13 en 14 september 2025.

Een superleuke visvangst

Op donderdag 13 juni 2024 kregen wij een mooie dag aangeboden want het was weer zover, onze jaarlijkse uitstap naar de vijver van de katvissers te Meerhout. Het weer viel nog wel mee maar echt warm weer was het ook nog niet, Dus goed aankleden was dan ook de boodschap van dienst om geen koud te hebben, Gelukkig scheen de zon en was het niet zo koud als de dagen ervoor. Want in het begin van die week was het koud en nat,.

zelfs dat er zo'n grote vis in vijver zit, maar ook de zwaarste vis van de dag, het leek precies op een Mohikaan, dat is de grootste karper van de Benelux, en weegt maar liefst 40 kilogram, maar of dit al dan niet een Mohikaan is, weten wij ook niet, want over vissen weten wij veel te weinig van. En weet je wat? De mensen van de katvissers wisten zelfs niet dat er zo'n grote vis in de vijver aanwezig is, dit was dus een aangename verrassing.

Dus de boodschap was duidelijk genoeg kleding aandoen, dan ben je voorzien op de koude en je kon ook nog kleren uitdoen indien het te warm was. Iedereen kreeg dit jaar een t-shirt, dit werd zelf ontworpen door iemand van de helpende mensen. Hierop stonden namen van degene die mee gingen vissen, en een tekening van een visser, Deze keer reed de begeleider van dienst niet verkeert en mochten wij vlug van start gaan. Iedereen kreeg een persoonlijke begeleider toegewezen, dit voor te helpen bij het vissen, en kon het startschot worden gegeven. Eenmaal begonnen was het wachten tot dat de eerste beet had. Maar wat bleek er te zijn? De vissen beten bij sommige niet althans

toch niet in het begin. Maar na een tijdje begonnen de vissen toch te bijten. Bij sommige duurde het wel heel lang, maar het was genieten geblazen.

De tijd ging zo vlug voorbij, en plotseling was het tijd voor heerlijke frieten met een curryworst te eten. Natuurlijk was dit echt wel smullen geblazen, en kon iedereen hun buikje rondeten. Na een heerlijke maaltijd werd het startschot voor het 2de deel van het vissen gegeven. Dit keer ging het vissen vele vlotter dan tijdens de voormiddag.

De ene vis na de andere werd ook niet gevangen, maar het scheelde toch niet zoveel. De grootste vis die werd gevangen was wel een echte kanjer, van een vis. Niemand wist

Nadien beten de vissen precies nog wat beter. De tijd vloog voorbij en plotseling was het tijd voor een lekker ijsje, en keerden wij terug naar huis. Het was een hele leuke dag, met alles erop en eraan. Hierbij willen wij iedereen nog eens bedanken voor de superleuke dag.

Een leuke namiddag

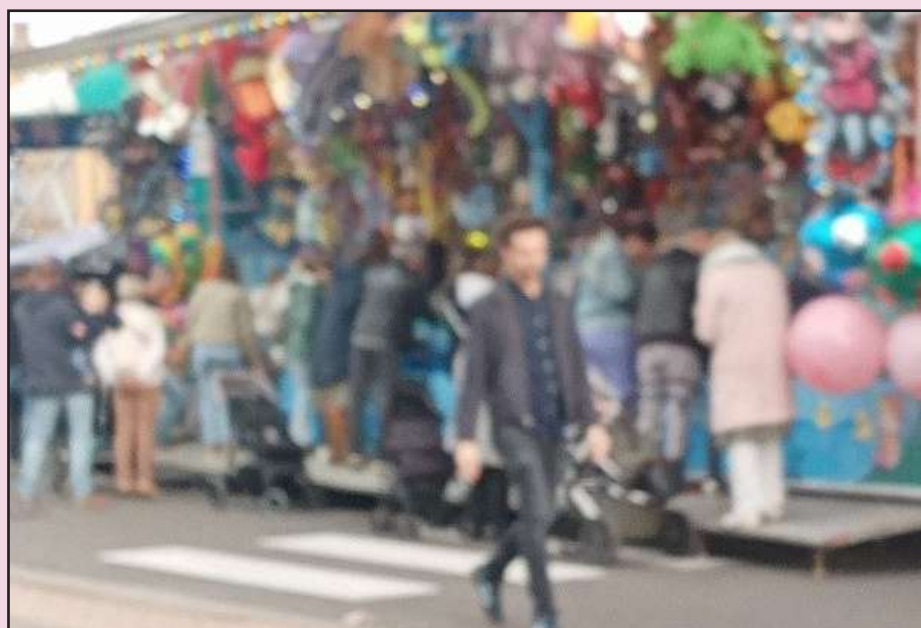
Op zondag 13 oktober '24 was het weer zover, de jaarlijkse kermis in Eindhout-dorp. Het was alsof heel Eindhout dit had aangestipt in hun agenda, want er was heel veel volk aanwezig op de kermis.

Jawel, op verkiezingsdag naar de kermis, het is toch wel iets heel speciaals dat dit samenvalt, en de meeste inwoners wilde dit evenement zeker niet missen dit bezeugen deze mensen door naar de kermis af te zakken, er was zelfs meer volk dan in het stembureau zelf, en dat zegt al genoeg, de kermis was duidelijk aantrekkelijker dan de verkiezingen.

De botsauto's ontbraken dan wel maar de rappe rups was wel aanwezig, bij het bekijken van de rups werden wij ook duizelig, dus in de rups stappen zat er ook deze kermis niet in. Ook was er een trampoline, maar geen gewone trampoline, want hierbij werd je vastgemaakt en zo kon je springen, en dan tot in Vorst bij wijze van spreken toch kijken terwijl je springt. Dit keer stonden er ook veel eetkraampjes op de kermis, en dat was wel heel goed, ook de terrasjes en cafés trokken goed.

Het was zelfs zo druk dat er binnen geen plaats was, daarom moesten wij buiten smoutebollen eten, want zeg nu zelf, met de kermis moet je toch smoutebollen eten. Gelukkig was het niet druk

aan de smoutebollenkraam dus mochten wij vlug genieten van de heerlijke smoutebollen en dit met een drankje erbij. Plotseling leek

het alsof er een attractie in brand stond, maar dit was gelukkig helemaal niet het geval, want de rook kwam van het spookhuis.

Na het 2de drankje kregen wij het koud en was het ook tijd voor terug naar huis te fietsen, het was een leuke namiddag, maar je kreeg er wel zwarte handen van, want bij het vast en los maken van de fiets met het sleuteltje bleek dat het wiel van de fiets vuil zag, vandaar dat je hiervan vuile handen kreeg. Wij kijken alvast uit naar de volgende kermis in Eindhout.

Het echte feest van juli

Een evenement waar mensen met een beperking jaarlijks naar uitkijken is de Zonnerun. Al maanden vooraf praten deze mensen hier dan ook over, en elk jaar opnieuw is dit een echt feest voor deze mensen, voor degene die niet weten wat de Zonnerun is, leggen wij dit even uit. De Zonnerun is een organisatie dat jaarlijks een dagtocht door de Kempen en omstreken met sidecars, trikes en auto's organiseert, en dit telkens de eerste zaterdag van juli. Buiten deze dagtocht staan er ook allerlei activiteiten zoals een ontspanningsnamiddag, een fuif en een kerststoet op het programma.

Op zaterdag 6 juli was het weer zover, de Zonnerun. De dag begon al om 6u30, dit was wel vroeg, maar het jaarlijkse ontbijt, namelijk spek met eieren en pistolets, aangeboden door de familie Goukens mocht op deze dag zeker niet ontbreken, want omstreeks om 7u vertrokken wij richting het dorp.

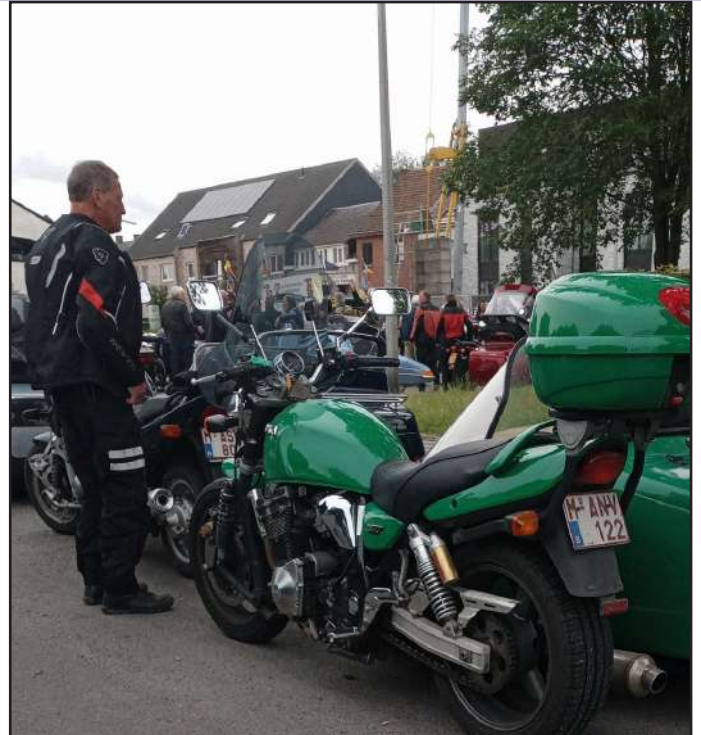
Bij aankomst op het dorpsplein, was het nog heel rustig. Ook dit jaar waren de inschrijvingen bij de Honda garage dus eerst en vooral trokken wij naar de Honda garage voor ons in te schrijven. Hierbij kregen de passagiers een zonnebril en een zakdoek van Zonnerun. Zowel de chauffeurs als passagiers kregen een nummer toegewezen. Deze nummers diende voor te weten wie met welke chauffeur mee mocht rijden. Ook moest iedereen een armbandje van Zonnerun dragen, zodat men weet dat iedereen met een bandje aan bij elkaar hoort.

Na het inschrijven begonnen de buikjes van sommige mensen te grommen, en al maar goed ook, want het ontbijt stond te wachten. De

Zonnerun verdient hierbij ook een beetje geld, want per persoon vraagt men 12€.

Na een stevig ontbijt was het tijd om naar buiten te trekken, want omstreeks 9u30 vertrok de Zonnerun. Ondanks de voorspelde buien was het 's morgens toch wel een beetje zonnig, de temperatuur veel ook wel mee, maar toch op de brommer moest je toch wel iets bij aandoen, want dan heb je de trek van de wind, dus een jas aandoen was noodzakelijk.

Omstreeks 9u15 was het tijd om in te stappen, er stond al veel volk in het dorp, te wachten voor de Zonnerun uit te zwaaien. Zoals elk jaar was het wachten geblazen tot het lint werd doorgeknipt, dit gebeurt jaarlijks door iemand van de gemeente Laakdal, dit jaar was Frank Sels dat het lint mocht doorknippen, en zo het werd officiële startschot gegeven. Zoals elk jaar gaf dit moment voor de deelnemers weer kippenvel. Jammer dat de straaljagers niet meer komen overvliegen. Want dat gaf toch echt wel kip-

penvel. Omstreeks 9u30 kon de Zonnerun vertrekken, eerst werd er een plaatselijke ronde door Eindhout gereden, dit is ondertussen ook een echte traditie.

Na de plaatselijke ronde

door Eindhout, trok de stoet richting Bobbejaanland, waar de deelnemers een eerste pakje kregen, dit aan café de Nete. Maar wat bleek er aan de hand te zijn? De weg was nog afgezet, hierbij moesten

de seingevers het bord langs de kant van de weg plaatsen, want de weg was een stukje onderbroken. Aan café de Nete zelf werd er rondgereden, en terug gedraaid. Dit leverde prachtige beelden op, want er werd naar elkaar gezwaaid.

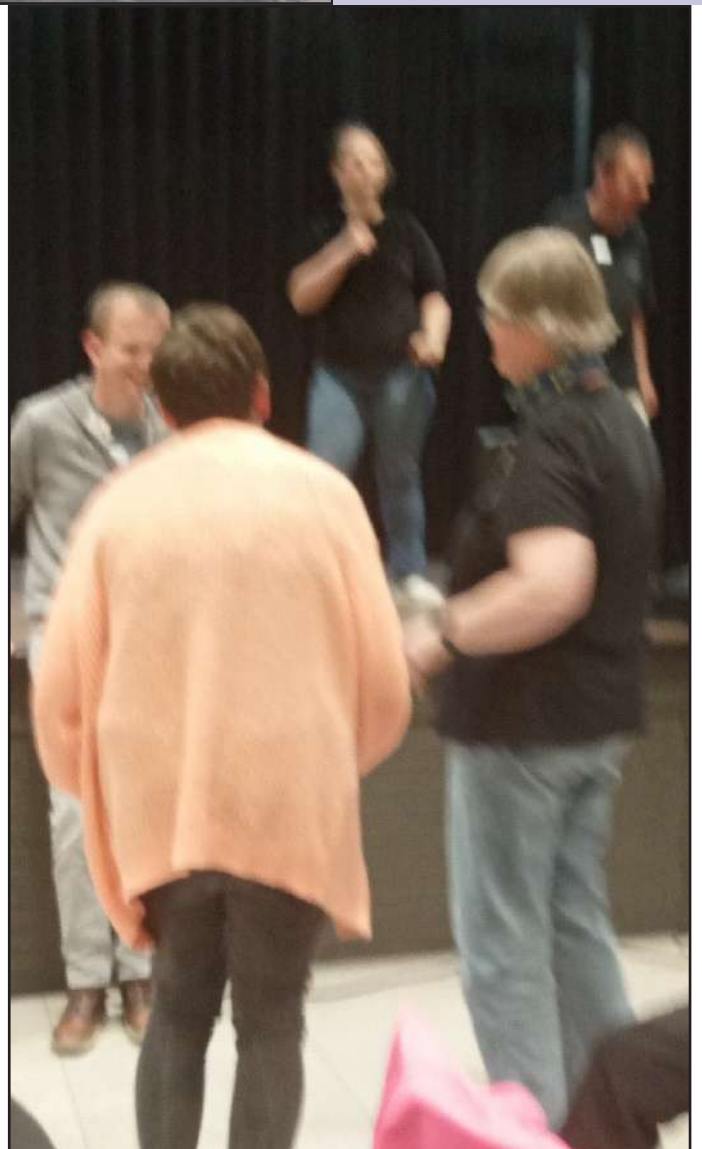
Eenmaal het eerste pakje voorbij, trok de stoet naar de Sint-Paulus Campus te Mol, voor een sanitaire stop, dit samen met een stukje fruit en een drankje. Hier werd er verteld dat er 80 zijspanrijders aanwezig waren en nog een aantal strikes en auto's. Maar hoeveel mensen er aanwezig waren was niet verteld.

In Mol werd het al snel duidelijk dat er een buiging vallen, toch besloot men om niet lang ter plaatse te blijven, want het

eten stond in De Schans te Hechtel-Eksel te wachten. Dus een stukje fruit eten, en iets drinken was de boodschap, hoewel er ook nog een stop langs de toiletten van toepassing was, maar goed.

Toen de eerste druppels uit de lucht dwarrelden was het al tijd om in te stappen en richting Hechtel te rijden, eenmaal ingestapt, werd het startschot gegeven voor het 2de deel van de Zonnerun. Plotseling begon het water te gieten, eigenlijk almaar goed dat het maar water was, want als het cola was dan plakte iedereen aan de motor, terwijl dit niet de bedoeling is. J

Gelukkig was de buiging voorbij en kwam de Zonnerun met een waterzonnetje in De Schans aan. Eenmaal binnen

stond de tomatenroomsoep met balletjes en het potje met groenten al klaar, de soep en groenten waren nog niet goed verteerd, en er kwam een lekker bord met frieten en stoofvlees aan. Nadien nog en lekkere frisco, de maaltijd kon dus ook al niet meer op, en dit net zoals de Zonnerun. J Dit jaar eens geen optreden van één of andere zanger, maar de deelnemers mochten wel gaan dansen op de dansvloer, de muziek werd gedraaid door Staf Stijnen. De dansvloer stond niet vol maar er werd wel gedanst en gezongen. Het was een leuke animatie.

Nog voor het vertrek richting Eindhout werd het al snel duidelijk dat er iemand met een kapotte accu stond, daarom moesten sommige bestuursleden met een brommer richting takelwagen duwen. De Zonnerun is zeker en vast een toporganisatie.!

Stilletjes werd het tijd voor weer in te stappen, toen iedereen klaar was voor vertrek, bleek ook dat er een passagier haar chauffeur niet meer vond. Gelukkig werd dit snel opge-

lost en kon het 3de deel van deze Zonnerun aanvatten. In Veerle werd er nog eventjes gestopt voor een pakje, nadien reed de Zonnerun verder richting Eindhout dorp waar de mensen in spanning stonden te wachten op de aankomst van de Zonnerun.

Traditie getrouw staan er in Eindhout heel veel mensen buiten op de doortocht van de Zonnerun te wachten. Dus het zwaaien naar de mensen kon beginnen bij het binnenrijden in Eindhout. Toen de stoet arriveerde in Eindhout maakte de fanfare zoals jaarlijkse gewoonte zich klaar om iedereen van Zonneren op een feestelijke wijze te ontvangen. Samen met de eerste wagens van Zonnerun arriveerde de fanfare in het Dorp van Eindhout.

Na de aankomst werd er nog genoten van sandwiches met kaas en hesp, en een drankje. De jubilarissen werden nog in de bloemetjes gezet, en nadien werd er nog een beetje nagepraat over deze editie.

Het was zoals altijd een superleuke dag, alleen jammer van die ene regenbui. De Zonnerun heeft een topbestuur, elk jaar opnieuw zorgen deze mensen weer voor een onvergetelijke dag, dit samen met de chauffeurs en iedereen die meejd en helpt. Daarom een algemene dank je wel.! Dit is het echte feest van juli.!

Denk na en geef het terug !

Mensen met een handicap worden steeds meer benadeeld, dit door hun persoonlijke ondersteuningsbudget af te nemen. Want deze mensen hebben eigenlijk altijd recht op een persoonlijke ondersteuningsbudget ondanks hun beperking. Althans dat vinden wij toch.

Er zijn twee soorten ondersteuning budgetten van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap: het persoonsvolgend budget voor meerderjarigen en het Persoonlijke Assistentie Budget voor minderjarigen. Voor het krijgen van een persoonsvolgend budget kom je eerst op een wachtlijst terecht. Er zijn door het persoonsvolgend budget bij de meerderjarigen 3 prioriteiten, de eerste is het echt het dringendste, en de 3de is het minst dingste.

De mensen die in de prioriteitengroep 1 terecht komen moeten maximum 1 jaar wachten, op hun budget. De mensen die in prioriteitengroep 2 terechtkomen moeten wel volgens de huidige schatting 5- 10 jaar wachten, maar mensen die in prioriteitengroep 3 minder dan 20 jaar zitten zijn voorlopig nog niet aanbod gekomen voor een terbeschikkingstelling PVB.

Eigenlijk moet je dit eerst aanvragen en dan wordt je in één van deze groepen gedeeld. Hierbij speelt je zorg een grote rol, want stel nu, je woont alleen en je bent ook heel zelfstandig en je werkt ook maar toch is er hulp nodig, dan kom je in de 3de prioriteit terecht, want dit wordt beschouwt als niet dringend, dit omwille dat je eigenlijk heel zelfstandig bent.

Een ander voorbeeld is, je bent actief in een Dagcentrum en je woont bij je ouders. Er gebeurt iets in de thuissituatie en je hebt dringend meer ondersteuning nodig, dan kom je in prioriteit 1 terecht, maar dan kom je ook op de wachtlijst terecht, maar bij een acute noodsituatie lukt het normaal gezien om binnen een maand om aan je budget te komen, dus het systeem van de noodprocedure werkt vrij goed.

Deze wachtlijsten zijn heel lang, dus met een beetje geluk, sta je maar 10 jaar op de wachtlijst. Dit jaar alleen al staan er 20,000 mensen met een beperking op de wachtlijst op wacht voor het krijgen van een zorgbudget.

Tegenwoordig noemt dit een persoons volgend budget, hiermee kan je zorg aankopen, zo kan je dus bij een Dagcentrum aankloppen en je budget hierbij volledig gebruiken, maar je betaald hierbij wel heel je zorg,

Voor 3 dagen Dagcentrum met lunch betaal je alleen al 33,21 €. Dit is zonder vervoer, want met vervoer voor 1 dag per week is dat 103,31 €. Het voordeel is wel dat je in groep bent met een begeleider, maar het nadeel is dat je dus alles zelf moet betalen, er wordt ook gezegd dat als je iemand inhuurt om je bezig te houden de prijs van deze persoon meer kost, want dan betaal je de volle prijs, terwijl dit anders wordt gedeeld in het aantal mensen.

Dit is helemaal niet correct, want als de prijzen stijgen dan zijn er binnen vele jaren geen Dagcentra's meer want dan kunnen de mensen met een beperking dat niet meer betalen, en gaan deze failliet en dat is ook niet de bedoeling. Maar als

je kijkt naar het aantal mensen dat hun budget niet gekregen hebben, is dit ook helemaal niet eerlijk. Mensen met een beperking tellen op dag van vandaag niet meer mee in onze samenleving, want er zelfs wordt beweerd dat deze mensen niets kunnen, terwijl het tegendeel al heel veel heeft bewezen dat dit niet waar is. bij sommige wordt hun budget ook verminderd. Daarom trok de VZW Grip dat opkomt voor de rechten van personen met een beperking naar de rechtbank.

Deze mensen kregen uiteindelijk gelijk, en kregen hun 'volledige' budget terug, maar 20.000 mensen staan nog altijd op de wachtlijst. Mensen met een beperking die nu een zorgbudget aanvragen moeten minstens 20 jaar wachten, ook al is het heel dringend, zo nemen wij het voorbeeld van iemand die in een rolwagen zit en al jaren wacht op een persoonlijke assistentie, want niemand kan voor haar zorgen, deze persoon kan ook geen opvang betalen, want daarvoor was er niet genoeg geld voor, en omwille ze haar plan nog kan trekken werd haar budget dus geweigerd, en moest ze ondanks haar leeftijd verhuizen naar een rusthuis.

Als je weet dat een rusthuis 2,000 Euro kost en je budget dan ook hetzelfde is, dan kan je jammer maar helaas niet blijven leven, en deze persoon maakte uiteindelijk ook een einde aan haar leven.

Dit is dankzij de Vlaamse regering gekomen, want deze mensen moesten ervoor zorgen dat iedereen met een beperking hun persoonsvormingsbudget in handen krijgt,

Dit is ook wat Grip wil, maar de Vlaamse regering moet ook een plan opstellen om de wachtlijsten weg te werken, en zo iedereen een kans te geven om ondersteuning op gepaste wijze te kunnen betalen. Hierbij moeten de voorzieningen ook meer geld krijgen om een zo

aangename werking te kunnen voorzien, en de kosten zo naar beneden halen, want eigenlijk zou een voorziening maar 1€ mogen kosten met vervoer en de dagelijkse kosten erbij, dan zijn er meer mensen die naar een voorziening gaan en zo hun budget gebruiken. Maar als je naar de wachtlijsten kijkt zie je al dat er minstens 800 miljoen nodig is om deze weg te werken, weet je al genoeg, en in het verleden zijn er al genoeg schrijvende toestanden geweest. Om te voorkomen dat deze zich weer zal herhalen moeten de wachtlijsten dus echt wel worden aangepakt, dit brengt minderlange wachtlijsten met zich mee en dan krijgen deze mensen ook vlugger hun budget. Dus de regering moet hiermee wel iets doen.

Dus de regering moet nog veel rechtzetten, te beginnen met de mensen hun persoonsvormingsbudgetten terug te geven, en daarna nog de wachtlijsten wegwerken. Wij hopen alvast dat dit gebeurt. Ondertussen vernamen wij dat het VHPA hun fout recht trokken nadat GRIP naar de rechtbank stapte en de uitspraak deed dat mensen met een beperking hun 'volledige' persoonsvormingsbudget moeten krijgen.

Dit is een oproep voor de regering, maak nu eindelijk werk van de budgetten en zet de fouten uit het verleden recht, want alleen dan kunnen mensen met een beperking hun zorg op een positieve wijze aanvragen, en dan kunnen deze mensen echt wel trots op het persoonsvormingsbudget zijn. Dus maak mensen met een beperking trots, en geef hun persoonsvormingsbudget terug.!

Maak tijd vrij

Al jaren een groot vraagteken, maar niemand die er echt bij stilstaat, hebben mensen met een beperking ook rechten? Ja, onze medemens hebben natuurlijk ook vele rechten, maar de Europese Unie moet de mensenrechtenschendingen voor mensen met een beperking eens serieus aanpakken door de minimumnormen aan te passen voor een persoonlijke assistentie aan te stellen, want dit is voor sommige mensen met een beperking is dit zeker en vast een absolute noodzaak.

In heel Europa wonen er meer dan 100 miljoenen mensen met een beperking, en hoewel zij met vele zijn voelen deze mensen zich heel veel alleen, en dat geeft het gevoel van geïsoleerd te zijn, daarom kunnen deze mensen hun EU-rechten niet uitoefenen.

Daarom zijn de Europese Unie en haar lidstaten partij bij het verdrag inzake de rechten van mensen met een beperking. De belangrijkste boodschap hiervan is dat mensen met een beperking zonder al te veel discriminatie het volledige spectrum van mensenrechten en fundamentele vrijheden moeten en zeker van het leven kunnen genieten.

Eigenlijk moeten wij allemaal van het leven genieten, en dat beseffen de meeste mensen in onze samenleving niet, en dat is heel jammer, want stel je eens voor, je wordt op straat omver gereden, en je geraakt hierdoor in coma, en als je ontwaakt kan je niets meer bewegen, want je bent helemaal verlamd, en dan wordt je na het ontslag uit het ziekenhuis in een kamertje tussen vier muren geplaatst. Je zou je voor minder geïsoleerd voelen, en daarvoor moet er geld vrijkomen

om deze mensen een persoonlijke assistentie aan te bieden, want iemand met deze normen heeft meer hulp nodig dan een medemens met weinig zorg, en dat is het grootste probleem bij de Europese Unie.

Want de leden van de Europese Unie moet ervoor zorgen dat er in elke deelstaat van de Europese Unie genoeg geld is om iedereen goed door te betalen, of je een beperking hebt of niet, dat maakt niets uit, maar het geld moet zeker en vast zijn en komen, maar als het van hogere mensen moet komen dan weet je dat er op tafel moet geslagen worden, niet te hard want anders heb je nog een gebroken hand, of zelfs een gebroken tafel.

Maar wat doet de Europese Unie eigenlijk voor mensen met een beperking? Wel, de Europese Unie heeft in haar verdragen en wetgeving laten zien zich in te zetten voor het beschermen van EU-burgers tegen discriminatie. Zo heeft zij belangrijke wetgevingen ontwikkeld die de rechten van alle mensen beschermen. Zo heeft zij belangrijke wetgeving ontwikkeld die de rechten van alle mensen beschermt: het handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Eén van de rechten is bijvoorbeeld dat mensen met een beperking recht hebben om een zelfstandig leven te leiden, een leuk beroep uit te oefenen en deel te nemen aan het gemeenschapsleven.

Ook wordt bepaald dat het onwettig is om personen oneerlijk te behandelen omdat ze een beperking hebben. Maar dat zijn niet alleen de rechten, want er zijn nog andere rechten, zoals betrokken worden bij het maken van beleid en wetgeving, binnen te kunnen in gebouwen, scholen, woningen en toegang te hebben tot het openbaar vervoer en hun werkplaats, zelf beslissingen nemen over hun eigen geldzaken, maar ook om zo zelfstandig mogelijk hun goederen te beheren, mensen met een beperking dienen ook beschermd te zijn tegen elke vorm van fysiek en

psychologisch geweld en misbruik. Want mensen met een beperking dienen zoals iedereen om met een respectvolle manier behandeld te worden.

Het laatste puntje is ook heel belangrijk, want mensen met een beperking verdienen ook te wonen waar en met wie speelt geen rol, maar men moet wel de nodige ondersteuning kunnen krijgen. Jawel, mensen met een beperking hebben ook heel vele rechten.

Soms gaan mensen met een beperking zelfs betogen voor hun rechten, want deze worden niet altijd gerespecteerd, deze mensen betogen niet alleen voor hun rechten, maar ook omdat men niet tevreden is over de gang van zaken, want sommige krijgen pas na 23 jaar hun budget in handen, en dit mag zeker niet. Hoe dit komt? Dat is niet zo duidelijk, maar goed. Mensen met een beperking zijn ook zoals andere mensen, maar worden soms afgeschreven, dit omwille dat men denkt dat hun medemensen niets kunnen, dus eigenlijk moeten mensen met een beperking ook eens van zich laten horen, en daarom is betogen een goed idee.

Daarom moeten de mensen van de Europese Unie iedereen oproepen om te gaan betogen, en zo hun medemensen steunen, want zonder de steun en goede zorg kunnen deze mensen niet, en dat is echt heel jammer. Maar goed.

De Europese Unie heeft dus nog heel veel te doen voor mensen met een beperking, dus mensen, denk ook eens na over hoe het voelt om een beperking te hebben, en help mensen met een beperking zoveel mogelijk verder.

EEN GENIETBAAR FEEST

Elk jaar opnieuw organiseert Kando Eindhout een Paasfeest, hier worden alle leden op uitgenodigd. Voor wie Kando niet kent, Kando is het vroegere KVG, en staat bekend voordat deze vereniging van en voor iedereen met een handicap is. Zoals altijd ging dit feest in de kantine van de speeltuin in Eindhout door, en dit een week voor Pasen. Dus dit jaar viel het Paasfeest op zaterdag 23 maart 2024 en begon om 12u.

Zoals de traditie het wenst nam de pastoor als eerste het woord met een tekst van over Pasen, met daarna een gebed, want Pasen is en blijft een Christelijk feest, terwijl de Pastoor dit alles deed, was men in de keuken volop aan het werk voor het eten klaar te maken.

Dit is gelukkig gelukt, want al snel kwam het voorgerecht op tafel. En dat was een korst van deegwaren met zalm, de soep van dienst was een groentesoepje met balletjes. Nadien was het hoofdgerecht kalkoen met wortelen geserveerd met erwten en kroketten, en als nagerecht was er nog een schotel met daarop een mini sjoeke, een bol ijs geserveerd in een koekje, 2 schijfjes appelsien, 1 stukje bavarois 1 stukje javanet, druiven en ook 2 stukjes kiwi.

Tijdens het eten van het nagerecht, kwamen er verschillende mensen aan. Deze mensen waren speciaal uit Retie naar Eindhout afgezakt, voor de ontspanning te verzorgen. Dit Gregoriaans mannenkoor noemt 'samen op weg.' De gemiddelde leeftijd was dan wel 72 jaar, maar was echt wel de moeite waard om dit mannenkoor aan het werk te zien.

Er werden zelfs teksten van de liedjes die dit koor zongen uitgedeeld, zodat iedereen mee met de liedjes kon zingen. Er waren bekende en ook minder bekende liedjes bij zoals in het kleine café aan de haven, on-

der de pauze kon men een drankje aan de toog bestellen, maar eigenlijk kon je vanaf na het eten aal een drankje bestellen, maar goed. Terwijl de mensen in de keuken volop bezig waren met de afwas en de op-ruim, werd er nog een laatste liedje gezongen, en dat was de pompbak is kapot.

Voor de keukenploeg was dit gelukkig maar niet het geval, want wat deze mensen dan moesten doen zou niet de ideale manier zijn, namelijk in een kom met water de afwas doen. Nadien werd er afgeroepen dat iedereen nog moest blijven zitten voor het paasgeschenk, aan te nemen.

Dit was traditie getrouw een paasei met allemaal kleine chocolade paaseieren erin, maar ook de paashaas van chocolade mocht niet ontbreken. Daarna was het feest voorbij, en kon het opruimen van de zaal beginnen, alles was heel vlug opgeruimd. Het was een heel leuk Paasfeest.

Genieten van het eten en de muziek, en dan ook nog eens bij kunnen praten met vele mensen.

Eigenlijk moet er niets meer zijn op een feest. Jawel, het was een echt genietbaar feest.!

Een festival om nooit te vergeten

Op vrijdag 30 augustus 2024 stond heel Leopoldsburg weer paraat voor de 25ste editie van Buitenbeenpop. Een hele week lang werd zoals de overige edities door de vele vaste vrijwilligers alles opgebouwd, maar ook de dag van het festival zelf, en tijdens de opruim werd er door de vaste ploeg van vrijwilligers goed geholpen. Jawel, de wereld kan toch niet zonder vrijwilligers.

Wat begon als een klein en eenmalig evenement is uitgegroeid naar een succesvol festival. Dit merkte wij tijdens de 25ste editie wel, want voor het eerst uit de geschiedenis van buitenbeenpop was dit festival helemaal uitverkocht, want er waren maar liefst 7500 festivalgangers aanwezig. De verjaardag werd gevierd door een nieuw maar wel zelf gebrouwen Buitenbeenpop biertje.

Buitenbeenpop is een festival voor mensen met een beperking, het terrein is toegankelijk en er is ook voor degene die even tot rust willen komen een snoezelruimte voorzien.

Ook aan de blinden en doven en doven was er deze editie gedacht, want er waren ook tolken aanwezig. Kortom alles was aanwezig om de mensen met een beperking een leuke maar ook een, onvergetelijke dag te bezorgen, en

dat was ook gelukt. Het weer zou ook meevallen, dus het kon totaal niet meer op.

Die bewuste dag werd het al snel duidelijk dat er heel veel volk aanwezig was, want de parkings stonden heel goed vol, dus het zou aan de inkom aanschuiwen worden, en dat was ook.

Eenmaal op de festivalweide zelf, was het aller-eerste optreden al begon-

nen, en dat was niemand minder dan Jérémie Vrielynck. Nadien waren er tijdens de voormiddag nog optredens van Garry Hagger, en het radio 2 duo Mathieu en Guillaume. Met de presentator van dienst die het festival aan elkaar moest praten, namelijk Jelle Cleymans onder leiding van de XL band dit was al een geslaagde voormiddag, en er werd natuurlijk volop gedanst en gezongen, degene die ook een handtekening van deze artiesten wilde moesten aanschuiwen in de rij, voor degene met een rolwagen kregen een andere rij voor aan te schuiven. Dat er 2 rijen waren was voor de festivalgangers heel gemakkelijk, maar voor de mensen van het Rode Kruis niet, want er waren vele mensen gevallen tijdens het aanschuiwen, en moest het Rode Kruis verschillende keren hulp bieden. Gelukkig zonder ernstige gevolgen, dus deze mensen hadden hun handen

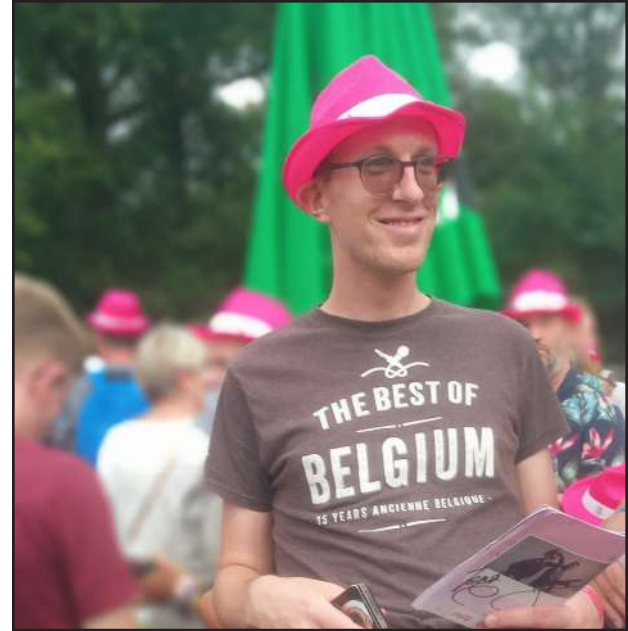
deze editie vol.

Jawel, je moest er toch wel iets voorover hebben voor een handtekening en een eventuele foto van een artiest vast te krijgen. Tijdens de middag genoten de meeste festivalgangers van een heerlijke friet met een curryworst, met ketchup of mayonaise.

Het was een bakje met frieten, en dit leidde dat dat bij het aanneemen van het bakje een gemors, want de bovenste frieten vielen uit het bakje op de grond, en nadien ontdekte deze persoon dat er ketchup op zijn schoen en broek gemorst was. Maar dan kon de schoen en broek ook genieten van de ketchup.

Na het eten maakte Jelle Cleymans bekend dat hij het peterschap van Buitenbeenpop ging doorgeven aan Gene Thomas, meteen was de volgende artiest aangekondigd. Jelle vertelde nog dat hij nog veel bij Buitenbeenpop zal komen. Het laatste optreden van de dag kwam van Bart Peeters, hierbij regende het plotseling serpentine, dit was echt mooi om te zien.

De dag vloog voorbij, er werd de hele dag gezongen en gedanst, wie het beste was? Wel, dit kunnen wij moeilijk zeggen. Celine, bedankt dat ik mee naar Buitenbeenpop mocht. Een prachtige dag met redelijk goed weer, meer hoeft dit zeker en vast niet te zijn. Jawel, het is een festival om nooit te vergeten.

Mensen met een beperking mogen ook iets zeggen

Op dinsdag 24 september 2024 stond Brussel in de belangstelling van 250 mensen met een beperking, uit heel Europa kwamen deze mensen protesteren voor respect te eisen voor hun rechten. Want de regering van de Europese landen moeten de mensenrechten van mensen met een beperking serieus nemen, maar dat gebeurt jammer genoeg niet altijd.

Deze mensen met een beperking kwamen uit alle landen van de Europese Unie. Gelukkig maar verliep alles zoals gepland, want vooraf werd er gevreesd dat er wel eens een grimmig sfeertje zou kunnen zijn, maar dit was niet het geval.

Al van 's morgens kwamen deze mensen bijeen, en werd het nogmaals heel duidelijk waarvoor deze mensen gingen betogen, ze eisten heel dringende maatregelen voor hun respect voor hun rechten. op een heel onafhankelijke leven te garanderen. Omstreeks 10u45 vertrokken de actievoerders na een korte maar krachtige speech vanuit het Jubelpark, en ging verder het Berlaymont gebouw naar het Europese Parlement.

Sommige mensen beseffen niet wat het is om een beperking te hebben, klinkt het bij de meeste mensen met een beperking. Dit is voor ons niet

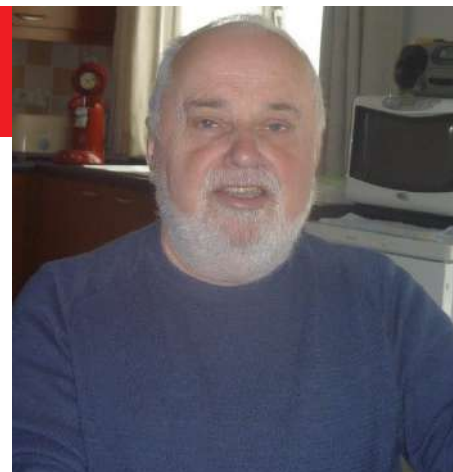
leuk want wij mogen ook beslissen wanneer wij gaan slapen, en of wij een job willen beoefenen. En dit is nu eenmaal het grootste probleem. Want de grote mannen van de Europese Unie weten zeker en vast niet om hoe het is om een beperking te hebben. Daarom moet er zeker en actie komen tegen de mensen van de EU.

Want er is nog steeds te weinig ondersteuning voor mensen met een beperking, en dit dankzij het persoonsvolgend budget. Eigenlijk moet het bestuur van de EU geld geven aan mensen met een beperking om hun ondersteuning te kunnen betalen, zo kunnen de wachtlijsten ook worden weggewerkt, en dan hoeven er geen betogingen meer te zijn. Bij aankomst aan het Europees Parlement spraken 8 Europarlementsleden van verschillende strekkingen de actievoerders toe. Ze benadrukten het belang van de

mobilisatie van vandaag en engageerden zich om het realiseren van mensen met een beperking hoog in de politieke agenda te plaatsen. Wij vernamen ook dat men hier wel dergelijk iets aan wordt gedaan, maar het kan nog wel enkele jaren duren.

Maar of dit echt wel zover gaat komen? Dat zullen wij nog moeten afwachten. Hopelijk heeft deze betoging echt wel geholpen en krijgen deze mensen eindelijk het recht op wat ze verdienen, en dit is, dat de mensen eindelijk eens naar de medemensen met een beperking luisteren. Want mensen met een beperking mogen ook iets zeggen.

EEN SPETTEREND BAL

Op zaterdag 30 november 2024, stond heel Dennenoord in Eindhout op z'n kop. Want de Zonnerun organiseerde een echte retrofuif, dit met de tribute van Den Tuur. Want Tuur is zoals wij weten al meer dan een jaar jammer maar helaas overleden. Deze fuif was dan ook het ideale moment om Tuur te herdenken. Feestjes bouwen was dan ook de passie van Tuur, en dat wisten de mensen van Zonnerun ook.

Want elk jaar opnieuw speelde de bekendste diskjockey van de Kempen en omstreken, jawel we hebben het over Tuur beter bekend als Del Turo, op het bal van Zonnerun, dus het werd nog eens tijd om een feestje te bouwen, en dat werd het ook, al van de eerste seconde stond de zaal van Dennenoord op z'n kop, dit door het optreden van de Hard-day At The Office. Het publiek ging helemaal los. Sommige gingen gewoon naar deze fuif om een beetje bij te babbelen, maar deze mensen kwamen bedrogen uit, want het was een avond vol lawaai.

De inkomst was maar 5€. Dat was niet veel geld voor een avondje te fuiven. Bij het binnenkomen kreeg men ook een stempel, als je van buiten terug naar binnen ging moest je alleen maar de stempel laten zien.

De dansvloer begon al van de eerste seconde al vlug vol te lopen, en heel de avond werd er volop gedanst. Een beetje later dan gepland was het uur van Tuur aangebroken, hierbij werd de muziek van Tuur gespeeld. Voor degene met honger werd er ook een frietkraam voorzien, want van al dat dansen krijg je wel honger. Gelukkig was er ook chips aanwezig, zodat de mensen die het wilde de inhoud van een zakje chips konden leegeten. Er werd die avond nog volop gezongen en gedanst, en dit nog wel tot in de vroege uurtjes.

Het was een geweldige en leuke avond. Met een hele leuke en natuurlijk een mooie herinnering aan Tuur. Hopelijk volgt er dit jaar nog zo'n spetterend bal, want dat was deze fuif. Voor iedereen die hieraan mee geholpen heeft een welverdiende dank je wel, en hopelijk tot de volgende retrofuif.

Sport Nieuws

DE DISCUSSIE KAN BEGINNEN

De competitiehervorming in de Jupiler Pro League, komt er nog wat van of blijft het huidige format? Dit vraagt iedereen zich af, want er is al veel over gezegd, en eerst kwam het nieuws binnen dat het huidige format zou blijven, met enkele aanpassingen na maar nu blijkt dat men toch wil veranderen van format. Zo zou er terug een format van 18 voetbalploegen in eerste klasse komen, en zal er geen nacompetitie meer zijn.

Binnenkort starten de onderhandelingen voor een nieuw televisiecontract met Eleven Sport, deze sportzender heeft nu nog het contract, en dat loopt tot het einde van het voetbalseizoen 2024-2025, maar niemand kan ons zeggen hoe het voetbalseizoen 2025-2026 eruit gaat zien.

Want sommige willen een competitie met 14 ploegen in onze eerste klasse terwijl de andere voetbalploegen een competitie met 18 voetbalploegen willen. Ook wordt er gezegd dat men de speeldagen wil verminderen.

Maar dan moeten er geen play-offs worden gespeeld, voor wie de play-offs niet kent dat is de nacompetitie. Waarom deze nog gespeeld wordt is niet duidelijk, want de ploeg die op de eerste plaats eindigt in de competitie is nog geen kampioen en degene die op de laatste plaats eindigt kan nog in eerste klasse blijven.

Hoe dit juist in elkaar zit laten wij in het midden want dat is te ingewikkeld om uit te leggen, typisch Belgisch dus. De voetbalcompetities over de hele wereld worden al heel lang, dus men moet zorgen dat de competities minderlang worden, met meer ruimte, want als men de wedstrijden moet uitstellen is er meer plaats voor een uitgestelde wedstrijd te spelen.

Dus de mensen die dit allemaal in goede banen moeten leiden, krijgen wel een heel moeilijke taak om een goede competitieformat te vinden, en daarna iedereen nog overtuigen ook. Dus beste voetbalbond, zorg dat iedereen overeen komt, en laat een goed format uitwerken. Want anders zorgen jullie weer voor een ingewikkeld systeem.

Niemand kan voorspellen wat voor een voetbalseizoen 2025-2026 gaat worden. Maar één ding weten wij wel, het wordt nog veel discussieren en nadenken over een goed competitieformat. Hopelijk zonder de play-offs, want dit maakt de competitie dus nog langer, en dat willen wij niet. Het is niet aan ons om dit in goede banen te leiden maar wel aan Pro League- CEO Lorin Parys. Dus de beslissing ligt aan hem. Wij zijn alvast benieuwd of er al dan niet een hervorming in het format komt, maar één ding is zeker er zal hierover nog veel gediscuteerd worden, hopelijk een discussie zonder ruzie. Nu kan de discussie echt wel beginnen.

De historische spelen

Het is alweer een tijdje geleden dat de Olympische Spelen in Parijs plaatsvonden, ons land behaalde een mooi en historisch resultaat, geen 36 medailles, zoals de voorspellers vooraf voorspelde, maar wel 10 medailles, zo heeft team Belgium bijna het team van 1924 geëvenaard, want in 1924 deed ons land het iets beter met 13 medailles.

Dit is echt wel iets historisch, en het komt voor een klein land zoals België niet zoveel voor, eigenlijk mogen wij trots zijn, maar de meeste van onze landgenoten waren ook heel ontgoocheld. Want bijna mochten wij met een 20tal medailles uitpakken, want bijvoorbeeld de Belgium Cats kwamen hun verwachtingen niet na, want iedereen verwachtte dat de Cats een medailles gingen nemen.

Maar dit was duidelijk niet het geval, het is jammer dat onze landgenoten niet met meer medailles uit Parijs terug zijn gekeerd, maar met 10 medailles en daarbij een Olympisch kampioen, namelijk de gou-

den Remco Evenepoel mogen wij toch trots zijn op degene die ons land vertegenwoordigde.

Opmerkelijk genoeg namen de vrouwen eigenlijk de meeste medailles voor ons land. Dit betekent dat ook de vrouwen goed kunnen sporten, eigenlijk was dit wel tegen de verwachtingen in, want vrouwen zijn in het algemeen minder goed voorbereid op sportwedstrijden dan mannen, dat is in het algemeen geweten.

Dit wil niet zeggen dat vrouwen niet kunnen sporten, dat bewezen onze vrouwelijke landgenoten tijdens deze spelen nog. Maar vrouwen hebben nu eenmaal meer met

lichamelijke kwalen te maken dan mannen. Hoe dit komt? Dat weten wij ook niet, maar goed.

Onze landgenoten werden na deze historische prestatie natuurlijk gehuldigd op het balkon van het stadhuis in Brussel, maar eerst moest het Olympisch team bij aankomst in Brussel nog wat extra trappen doen, want de roltrappen waren uitgezet, dit omwille dat het team extra stappen behaalde, en dan mochten deze atleten hun spierkrachten nog eens tonen, want men moest de bagage zelf dragen. Nadien werd de roltrap weer aangezet, want iedereen moest denken dat de roltrap defect was, terwijl dit eigenlijk niet zo was.

Wist je trouwens dat er een stukje van de Eiffeltoren in 5,084 medail-

les verwerkt was? We moeten ons geen zorgen maken want het intussen 135 jarige monument staat nog steeds overeind, maar na al die jaren moet er af en toe een stukje vervangen worden, omwille dat men het zonde vond om het stukje weg te gooien werd er per medaille 80 gram van de Eiffeltoren gespendeerd. Zo kan men ook een slecht stukje recycleren. Slim gezien van de mensen die dit bedacht hebben.

Trouwens wij willen nog iets kwijt over de medailles, want een medaille weegt niet altijd evenveel, een gouden medaille bijvoorbeeld weegt 529 gram, en is gemaakt van zilver, en heeft een laagje van 6 gram goud. De zilveren weegt 525 gram, en de bronzen weegt 455

gram. Ook zijn de medailles allemaal 85 millimeter breed en 9,2 millimeter dik. Dit was een heel interessant weetje dat misschien ooit nog eens van pas komt.

Wie weet kunnen onze landgenoten terug iets historisch voortzetten in Los Angeles, want daar gaan de volgende spelen door, maar in elk geval wensen wij onze landgenoten, nog een hele dikke proficiat toe en kijken nu al uit naar de volgende Olympische Spelen

Een extra controle

In de loop van het seizoen 2024-2025 krijgen de profclubs uit ons land extra controle om financiële drama's tegen te gaan, want men wil niet meer dat er voetbalploegen in financiële moeilijkheden komen, want dan men misschien ook de boeken neerleggen zoals bij KV Oostende, en dit is natuurlijk ook niet de bedoeling.

Het zal je misschien niet verwonderen, maar de meeste voetbalploegen staan helemaal in het rood, en dit is helemaal geen grap, voor sommige ploegen moet er dan ook geld binnenkomen. En dit eigenlijk bijna niet meer. Daarom komen er zoveel ploegen bij buitenlands investeerders terecht, meestal loopt dit goed af, maar de meeste investeerders bouwen een ploeg om daarna met het geld dat men aan de ploeg verdient heeft te vertrekken, en daarom komen de ploegen in problemen.

Om er zeker van te zijn dat de voetbalploegen het seizoen zon-

der financiële moeilijkheden uit te kunnen spelen, moet men extra papieren kunnen tonen. De bedoeling hiervan is dus om de onbetrouwbare of niet-kredietwaardige investeerders te ontmaskeren voor ze een club financieel ten gronde kunnen richten. In het buitenland is er al jaren een extra controle, maar in ons land niet, maar is dit wel waterdicht? Wel, dat weten wij ook niet. Want met de geheimzinnige trucjes van tegenwoordig kan je zomaar geld laten verdwijnen en zelf op je spaarboekje zetten, maar goed.

In elk geval gaan er vele ploegen mogen oppassen voor niet gestraft te worden, om welke straf het gaat is voor ons ook nog af te wachten, maar goed. Wij gaan gewoon afwachten, meer kan je ook niet doen.

Een mooie Ronde Van Frankrijk

De Tour De France is dan wel een tijdje voorbij, maar toch kunnen wij trots zijn op de prestaties van onze landgenoten uit de laatste jaren, want na Wout Van Aert en Jasper Philippen deed Remco Evenepoel ons land dromen op een eindwinst in de Tour de France 2024. Jammer voor ons land won Tadej Pogacar de Ronde Van Frankrijk, maar Remco kan de Tour De France tijdens de toekomst wel winnen, al wordt dit zeker niet makkelijk, want er zijn nog wel wielrenners die de Ronde van Frankrijk kunnen en misschien wel moeten winnen.

Na de tour werd er zoals elk jaar een eindafrekening gemaakt, hoeveel dit was is niet duidelijk, maar al wetende dat de coureurs en hun omkadering al jarenlang veel geld verdienen aan De Ronde Van Frankrijk zegt al genoeg. Want de winnaar verdient een bedrag van 500,000 euro. Dit is echt een grote prijzenpot, en dit voor enkele weken overdag 8 uur te fietsen. Voor zo'n prijs zou je toch al beginnen trainen, en dit voor een eventuele wielercarrière uit te bouwen, maar wie wil er nu aan wielrennen beginnen? Geef ons maar

een eet wedstrijd, dan hoeft je geen medelijden te krijgen met vallende wielrenners. J Elke wielploeg die deelneemt aan deze tour verdient maar liefst 51,124 euro, hierbij worden de onkostenvergoeding ook mee berekend, dit is wel een hele appelmoes met kip.

Dat is wel heel lekker, maar er mag wel eens iets aan het duizelingwekkende bedrag gedaan worden, want een gewone werkmens verdient nog niet zoveel dan een echte wielrenner. De 3de plaats waarop Remco

eindigde was eigenlijk wel heel verdiend, maar het bedrag dat hij hiermee verdiende, daarover zullen wij maar zwijgen zeker? Want dit bedrag is zeker en vast niet onder de 100,000 €.

Gelukkig nemen er elk jaar vele landgenoten deel aan deze wielervedstrijd en kunnen de mensen dan supporteren voor onze landgenoten, want eerlijk gezegd een Tour De France zonder Belgen is toch niet mooi, voor het supporteren, maar sommige kijken alleen maar naar de televisie voor het mooie landschap van de Tour De France te bewonderen en niet voor het wielrennen zelf. Dit kan eigenlijk totaal niet, want als je naar een sport wil kijken moet je maar naar de sport kijken, en niet naar het landschap, en natuurlijk ook supporteren

Onze Remco gaat nog eens terug naar de Tour De France, dat staat nu al vast, want hij gaat proberen om deze koers te winnen. Wij zien hem alvast graag terugkeren en de overwinning mee naar huis brengen.

De Tour De France blijft toch wel een aparte koers, want wielrennen in de zomer is eigenlijk niet zo aantrekkelijk. Dit wegens dat er vele mensen met vakantie zijn, De Tour De France is voor echte strijders, dit bewezen de renners ook dit jaar. Maar alleen de echte Wielrenners nemen deel aan deze strijd, en we mogen trots zijn dat onze landgenoten hieraan ook deelnemen en voor het 3de jaar op rij een mooi resultaat neerzette. Hopelijk in 2025 nog meer van dat!.

De knallende sportdag

Al vele jaren organiseert de sportorganisatie Avalympics vzw de tweede vrijdag van juni een sportdag voor mensen met en zonder een mentale beperking, in 2024 ging deze editie door op 7 juni. Wegens plaatsgebrek moesten wij dit artikel verschuiven. Deze sportdag kreeg de naam The Unified Specials. In het Nederlands moet je denken aan een uniform, want de Nederlandse vertaling is de uniforme specials.

Wij duiken even in de geschiedenis om Avalympics VZW voor te stellen. Het is niet te geloven, maar deze sportorganisatie bestaat al 36 jaar, en biedt allerlei sporten aan zoals voetbal, tennis, badminton en nog zoveel meer. En dit voor jongeren, kinderen en volwassenen met een verstandelijke beperking en of autismespectrumstoornissen. Maar de wortels van Avalympics VZW liggen in het MPI te Oosterlo gelegen in Geel. In 1988 legde de plaatselijke tafeltennisclub MEPP-STEGETA de Geelse markt vol met de oude franken, teneinde haar kas te spijzen, maar ook een goed doel te ondersteunen.

Gelukkig bleef het niet bij een financiële ondersteuning, maar nam MEPP-STEGETA het initiatief om tafeltennistrainingen te organiseren voor per-

sonen met een verstandelijke beperking. Het voorbeeld van MEPP-STEGETA kreeg al vlg navolging op het vlak van zwemmen – GEELSE SPORTVERENIGING ZWEMMEN en atletiek – LOOISE A.V. Al vlg groeide de noodzaak van de oprichting van een onafhankelijke vzw, met name AVALYMPICS, om de samenwerking tussen de clubs te coördineren en nieuwe initiatieven uit de grond te stampen.

Een sneeuwbal was vertrokken, langzamerhand groeiend in een lawine met de naam AVALYMPICS vzw en hopen dat dit voorbeeld inspirerend werkt, zodat er kan samengewerkt worden over alle grenzen en soms ook vooroordelen heen.

Wij zijn nu geweldig aan het afwijken, dus nu terug naar de sportdag. Deze dag gaat al jaren door op

het domein van Nike, in Laakdal, en bied allerlei sporten aan. Het is elk jaar een heel groot succes, zoals elk jaar was deze sportdag ook dit jaar vlug uitverkocht, alleen jammer dat het weer dit jaar niet mee zat. Maar het viel nog mee, de weergoden waren gelukkig toch nog een beetje goed gezind.

De deelnemers kwamen van overal in ons land, er waren zoals elk jaar zelfs mensen bij van Vlaams-Brabant aanwezig. De uitnodigingen voor deze sportdag worden traditioneel al in februari – maart naar de scholen en Dagcentrums verstuurd. Bij de aankomst an je jezelf opwarmen door al een beetje te sporten met de kempiaan van KVC Westerlo. Nadien wordt je in 9 groepjes opgedeeld, samen met leerlingen van het vijfde leerjaar, zodat er indien nodig kan worden geholpen tijdens het sporten.

De verschillende sporten zijn, boogschieten, om het eerste naar de overkant in de parachute geraken. Voetballen, tennissen, kegelen, met de bal naar elkaar gooien, petanque, netbal en fietsen. Eigenlijk verschillen de sporten elk jaar een beetje, maar iedereen kan hieraan deelnemen, maar de ver- noemde sporten kwamen dit jaar aanbod.

Voor de hongerige ma- gen en de dorstige laven werd er ook een kentering voorzien, zodat niemand iets te kort kwam. Maar de verrassing van deze sportdag was toch wel de komst van Ben Rottiers, bekend als Pol van FC De Kampioenen.

Een 60tal vrijwilligers, de leerlingen en natuurlijk ook de organisatie maakte van deze dag een superdag van, iedereen kreeg nog een prijs mee naar huis, wat dat was? Wel een diploma met een mediale. Jawel, deze sportdag gaan vele mensen met een beperking en hun begeleiders nog jarenlang koesteren, want het was een dag vol sport en plezier. Meer hoeft dit toch niet te zijn?

Stoppen we beter met de VAR?

Elke keer opnieuw horen wij tegenwoordig hetzelfde verhaal, en dat na een speeldag in onze voetbalcompetitie, namelijk dat de speciale scheidsrechter, de VAR dus heeft geblunderd. Sommige mensen vragen zich nu wel af wat de VAR eigenlijk is.

niet toegelaten.

De scheidsrechter keurde het doelpunt niet af, en zelfs de VAR kwam er eigenlijk niet tussen, en dan verscheiden de mensen dat de scheidsrechter en de VAR kritiek krijgen, men kan beter de VAR eigenlijk afschaffen, en de scheidsrechters beter hun werk laten doen, dan gebeuren er ook nog fouten, maar met de VAR gebeuren er toch wel vele meet fouten, dus hopelijk wordt de VAR vlug afgeschaft.

Met of zonder VAR, is nog altijd een wereld van verschil, en dat moeten de mensen eigenlijk eens beseffen, hopelijk komt het uiteindelijk zover, want dat zou een goed teken zijn,, dus schaf de VAR af en laat de scheidsrechters elke week de aangeduide wedstrijden fluiten, en als men het niet goed heeft aangepakt, zet deze scheidsrechters dan maar tijdelijk op non-actief. Zo leren de scheidsrechters ook hoe het is om een kleine ploeg meestal te benadelen.

Wel, de video Assistent Referee, is een scheidsrechter die buiten het veld de arbitrage ondersteunt in het nemen van beslissingen tijdens de wedstrijd. Dit doet hij met behulp van beelden van de aanwezige camera's die in de stadions verborgen zijn.

De meeste voetbalfans weten het allemaal, de VAR momenten zijn echte 'muppet schows.' Als er een voetbalploeg een doelpunt maakt moet men nog enkele minuten wachten tot de VAR het doelpunt gecontroleerd, en dan moet de scheidsrechter soms nog naar de beelden gaan kijken om zelf een beslissing te nemen. Dit is echt niet het enige probleem, want ook

bij bijvoorbeeld een penalty of een hoekschop of een gele en rode kaart bestaan er steeds discussies, zelfs als er een ingooi is kan men hierover discuten.

Bij de kleine ploegen wordt er zoals altijd tegen die ploegen gefloten door de scheidsrechter, en dan hebben de grote ploegen de VAR ook nog mee, hier moeten wij denken aan voetbalwedstrijd STVV-Genk, uit het seizoen 2024-2025. Dit is altijd al een gelaten Limburgse derby, en dan werd de 2-2 nog niet afgekeurd terwijl er duidelijk te zien was dat er een Genk speler met de hand scoorde, tot natuurlijk woede van de supporters van STVV, want met de hand scoren is natuurlijk

Dus een gouden tip aan de voetbalbond, schaf de VAR onmiddellijk af en treed strenger op bij de scheidsrechters, dan kan er heel veel veranderen.

HET EUROPEES KAMPIOENSCHAP VAN DE TELEURSTELLELENDE LANDEN

Het Europees kampioenschap Voetbal bij onze Duitse burens zit er al een tijdje op, en het werd geen Europees kampioenschap dat de geschiedenisboeken behaalde. Dit kon je tijdens de groepsfase al merken, want neem nu bijvoorbeeld onze Nationale Voetbal trots, de Rode Duivels dus, onze Rode Duivels stelde zoals wij allemaal weten alweer teleur, en werden in de knock-out fase uitgeschakeld door Frankrijk met 1-0. De voorspellingen waren dus jammer genoeg niet uitgekomen, want er werd vooraf voorspeld dat de Rode Duivels minstens de kwartfinale gingen behalen.

Niet alleen onze landgenoten stelde dus teleur, maar ook Frankrijk en Portugal leefden hun verwachtingen niet na, sommige beweerde ook dat Engeland onder de verwachtingen bleef, maar de Engelsen behaalde wel een plaats in de finale waar het met 2-1 verloor tegen Spanje. Dus volgens ons heeft Engeland het helemaal niet slecht gedaan, maar de kenners beweren dat het een echt

slecht Europees Kampioenschap was, want het was volgens de echte kenners een veel te trage kampioenschap met alleen maar hele slechte wedstrijden.

Dit is totaal niet waar, wel bleven er landen onder verwachtingen, en het spektakel was ook niet echt aanwezig, maar er waren toch wel vele goede wedstrijden.

Kortom, een goed Europees kampioenschap van onze Rode Duivels was het dus niet, maar over het algemeen was het toch wel een goed Europees Kampioenschap, wij kijken nu al uit naar het wereldkampioenschap van 2026, dit WK wordt in maar liefst 3 landen georganiseerd, namelijk in Canada, Mexico en de Verenigde Staten. Hopelijk zijn onze Rode Duivels tijdens dit Wereldkampioenschap ook aanwezig en kunnen we nog eens een feestje op de grote markt in Brussel bouwen.

Een winnaar uit Brussel

Wat een ontgoocheling was in competitie, is een wonder in de Crocky Cup, beter bekend als de beker van België, voor het 3de seizoen op rij was het maar nipt dat de ploeg uit Sint Gillis naast de titel greep, maar Union won wel de beker, en dat met 1-0 tegen de uittredende bekerwinnaar namelijk Antwerp. Het was een slaapverwekkende wedstrijd, maar Union won wel oververdiend, en dit na 89 jaar.

Eigenlijk was het voor iedereen rond de delegatie van Union een echte grote opluchting, Maar wat wil je? Als je al enkele malen kort bij een prijs bent en dan met lege handen overblijft, het zou niet minder zijn dat je telkens naast een prijs grijpt, dan is dat echt de grootste opluchting dat je maar kan meemaken.

De beker winnen is altijd iets speciaals, dat weet iedereen, maar wat Union die nacht beleefde was ongetwijfeld nooit gezien in ons klein landje. De spelers moesten dan wel vlug terug naar huis keren maar er werd toch stevig gevierd, door de supporters. Meteen na de wedstrijd werd het feest al ingezet, en dit met de spelers en supporters te samen, maar Union wou ook de titel nemen, daarom moesten de spelers naar huis toe keren. Want Union had enkele dagen een echt wel hele belangrijke wedstrijd tegen Club Brugge voor de boeg, waar het 2-2 gelijk speelde.

De supporters dansten urenlang de Macarena op de tribune van het volgelopen stokkoude Duidenpark,

Het bestuur van Unoin konden hun ogen niet geloven, want bij aankomst werden de spelers allemaal in het stadion gedragen, maar ook al eens gevierd. Zelfs de man van het winnende doelpunt namelijk Koki Machida werd natuurlijk uitbundig gevierd, dat deze voetballer nadien de microfoon in handen nam, en de supporters toesprak en wist te vertellen dat hij nog nooit zoveel uitzinnige mensen bijeen zag werd dan ook nog met een luid applaus onthaald, en vertelde hij nog deze bekerwinst is voor onze trainer, want hij staat al en heel seizoen achter ons, en is ook de architect achter dit team.

Ten slotte kwam Alexander Blessin nog even aan de microfoon, we beleefden een mooi seizoen, en namen

de beker, het volgende is proberen om kampioen te spelen, en dit hopelijk zo vlug mogelijk want wij verdienen dit, ik heb samen met mijn gezin een moeilijke periode achter de rug, want zoals iedereen weet is mijn vrouw nog aan het revalideren van een beroerte, en dit is een prijs voor haar, en ook mijn eerste prijs ooit als trainer, ik zal dit nooit meer vergeten aldus de trainer.

Zo schreef Union geschiedenis, en misschien wint deze voetbalploeg wel in het seizoen 2024-2025 de landstitel want dat verdienen deze mensen wel, Union heeft duidelijk stappen gezet en hopelijk kan deze ploeg nog vele stappen zetten om daarna uiteindelijk mee te spelen voor de landstitel.

Hierbij willen wij Jasper Philipsen een dikke proficiat wensen voor zijn sterke prestatie in de Tour De France. Jasper zette Ham letterlijk en figuurlijk op de kaart, en dit dankzij de onverwachte groene trui, hopelijk wint hij ooit eens een grote ronde zoals de Tour De France, want er wordt gezegd dat hij de nieuwe Eddy Merckx van zijn tijd is. Dit moet Jasper nog bewijzen, maar één ding is zeker, Jasper is en blijft een groene held.

Familie Nieuws

EEN AFWACHTENDE PERIODE

In juni 2023 kreeg ikzelf tijdens mijn jaarlijkse controle in het ziekenhuis van Pellenberg een voorstel daar ik een tijdje over moest nadenken, namelijk 14 dagen in de gips, hierna zou ik beter kunnen wandelen en mijn voeten makkelijker plat op de grond kunnen plaatsen. Dit moest niet direct gebeuren, en zou na 14 dagen uit de gips mogen, en dus van de gipsen vanaf zijn. Want zonder deze behandeling zou ik binnen 5 a 10 jaar niet meer kunnen wandelen, dit vertelde de kinesist van het UZL toch.

Ik zou alles van mijn dagelijkse bezigheden nog kunnen blijven doen, althans dat beweerde de kinesist van het UZL namelijk Leen Peeters toch. De naam van deze behandeling is serial casting. Dit is bedoeld voor Kinderen en volwassenen met cerebrale parese. Deze hebben vaak problemen met bewegen en lopen. Seriële casting is een procedure die een grote bijdrage kan leveren aan het helpen van deze personen om een normaler leven te leiden.

Hierbij worden beide onderbenen ingegipst, en de bedoeling hiervan is dus dat ik mijn benen zal strekken bij het stappen en staan, en door de gipsen zou het mij niet lukken om op mijn tenen te

stappen. Door de gipsen zou mijn hamstrings een beetje geroken worden. Ik zou mogelijk ook een beetje last van mijn spieren kunnen ondervinden, maar indien ik te veel last van de gipsen ondervind mogen de gipsen direct af mijn onderbenen.

Met deze uitleg moest ik hierover nadenken, datzelfde jaar begon ik tijdens de grote vakantie informatie rond de gipsen op het internet te zoeken. Als ik de informatie aan het zoeken was begon mijn maag al te draaien, dus verder zoeken ging eventjes niet. Ik kan dan ook tegen niet zoveel tegen, en dan wist ikzelf nog niet of de informatie echt wel zou kloppen, maar goed. Want volgens mijn gezochte informatie mocht ik na het gipsen

één uurtje niet stappen, dit omwille de gipsen nog moesten drogen.

Dus ik wist ook niet hoe ik in en uit de auto moest geraken, en het was volgens de informatie dat ik vond op internet dat ik niets zou kunnen met mijn gipsen aan. Zo zou ik bijvoorbeeld met mijn beide benen altijd omhoog moeten zitten, en niet kunnen wandelen en fietsen, terwijl eigenlijk de bedoeling is dat ik hierop zou stappen.

Ik betwijfelde deze informatie, daarom vroeg ik aan mijn kinesisten een beetje informatie over de gipsen, gelukkig vertelde Yannick mijn kinesist een heel ander verhaal aan mij, want volgens hem zou ik alles nog wel kunnen. Mijn 3 kinesisten

raadde mij aan om met de gipsen te proberen, maar bij mij was de bezorgdheid dat ik nadien slechter uit de gips zou komen dan voorheen, en in 2023 wou ikzelf niet in de gips. Ten slotte besloot ikzelf om misschien in 2024 toch de gips in te gaan, hoewel ik twijfelde of dit wel de juiste oplossing zou zijn, want als mijn voeten naar de wens van het UZL gecorrigeerd worden zou ik deze toch openlopen. In januari van dit jaar informeerde papa bij het UZL, rond de gipsen. In Geel werd dit niet gedaan dus moesten wij wel naar het UZL, de afspraak werd op 25 januari gemaakt, en zo wist ik het zeker dat het wel voor dit jaar zou zijn, en dit op aanraden van het UZL. Van 19 februari tot

4 maart zou ikzelf dan met gipsen aan mijn benen zitten, met veel schrik dat ik nadien niets meer zou kunnen, liet ik dit op mij afkomen.

Op maandagmorgen 19 februari 2024 was het dan zover, de dag dat ik in de gips moest. Vooraf werd er tegen mij verteld door Yannick mijn kinesist dat het een beetje wringen zou worden voor mijn beide voeten, maar ook dat ik de eerste dagen last van mijn spieren zou hebben.

Ik was eigenlijk vooral benieuwd of ik moest binnen blijven met die gipsen rond mijn benen en voeten, dus eenmaal aangekomen en ingeschreven in Gasthuisberg, was het tijd voor de gipsen, natuurlijk koos ik voor blauw gele gipsen, maar wat bleek het geval te zijn? Wel, het blauw was op, dus het werden gele gipsen met een blauw randje van speciale plakband, mijn voeten werden in een correctie geplaatst, en ik kreeg van die blauwe gipschoenen, wat ik toen nog niet wist maar nadien op een filmpje zag was dat mijn voeten aan en staaf moesten worden gehangen, en zo moest men eigenlijk gipsen.

Yannick vertelde dit vooraf wel maar ik wist niet wat hij bedoelde, en het viel me die maandag niet op dat men verkeert aan het gipsen was, maar goed. Ook moest ik worden ingespoten tegen de bloedklonters, na het gipsen trokken wij nog langs de apotheker van Gasthuisberg en werden de overtrekken voor de gipsen te beschermen tegen het water, want anders zou ik mij moeilijk kunnen wassen. Ook werden de spuitjes aangekocht.

Onderweg terug naar huis vroegen Papa en Mama of dat er een thuisverpleegster moest komen, maar ik wou het eerst aan Mia en Marleen vragen of dat ze het zagen zitten om mij in te spuiten, beide zagen dit zitten dus er moest niemand anders komen.

Die namiddag wou ik met mijn fiets al eens proberen te fietsen, en dit ging gelukkig. Dus ik kon nog weg, dit was voor mij wel een hele grote opluchting. Ook mij wassen in de douche lukte nog, met soms wel wat acrobatetoeën wel, want af en toe dacht ik, zo dadelijk schuif ik nog van mijn douchestoel af. Gelukkig maar was dit niet het geval. Soms moet je het spannend houden want anders wordt het een saaie boel. J

De volgende dag kreeg ik vlug last van mijn kleine teen aan mijn rechtervoet, want hier had ik al een blaar op. Ook kwam ikzelf bij de ontdekking dat de hiel van mijn linker gips niet goed gegipst was, maar toch ging ik de volgende dag mijn gewoon programma door.

De dag nadien kreeg ik zo'n last van mijn kleine teen, ondanks dat er al een watje tussen mijn teen en de gips stak, de volgende dag kon ik bijna niet meer stappen van de pijn aan de open wonde aan mijn teen. Dit deed echt heel pijn dus belde Papa naar Gasthuisberg, ik moest nog tot die maandag wachten, maar er was het probleem dat de boeren in Brussel gingen staken, en dan geraakte wij er misschien niet, gelukkig was dit niet het geval, want na 2 dagen niet veel gedaan te hebben hoopte ik dat de gipsen af mijn voeten en benen mocht.

Dit was ook het geval, en bij het afhaken van de gipsen viel ik nog flauw ook, en had ik last van mij enkels, van Leen Peeters moest ik rechtstaan om te kijken of mijn spieren verlengt waren, en dit was volgens haar wel het geval en volgens de kinderarts waarvan ik de naam niet meer weet ook, maar beide hebben mijn voeten niet in de gips gezien, toch wisten ze dat het moeilijk was, waarom beide niet zijn komen kijken toen mijn voeten nog in de gips zaten is voor mij onduidelijk, dan wisten deze mensen ook wel waarom het moeilijk vol te houden was.

Het deed deugd dat mijn voeten en benen uit de gips waren, en ik zal dit nooit meer laten doen, het viel gelukkig nog allemaal mee. Niet goed weten waaraan ik begon, en daarna een echt afkickmoment, zo noem ik dat want ik moest wel binnen blijven en niet veel stappen, anders had ik heel veel pijn, aan de gipsen heb ik er open tenen en een blauwe grote teen aan mijn linkervoet van overgehouden, en het leek alsof ik nieuwe voeten had, en dit de eerste weken na het gipsen. Ik wil hierbij Marleen en Mia nog bedanken voor mij die periode te komen inspuiten.

Mijn vrijheid terug, geen gipsen en ook geen spuitjes meer. Zelf voel ik geen verschil, dus ik twijfel of dit echt wel heeft geholpen. Maar het was echt een afwachtende periode.

Samenkomen is plezant

Op zondag 29 september 2024, was er een heel gezellige drukte in het schoolhuis te Schoot. Want hier vond er wel een heel bijzondere bijeenkomst plaats, namelijk de ondertussen jaarlijkse Helsen-reünie.

Waarom deze bijeenkomst zo bijzonder is? Wel, omwille de geschiedenis van de familie, want de familie Helsen is afkomstig van Eindhout, en de familie Claes van Veerle Heide, en toch vond deze familie elkaar, en dat is nu nog het geval. Dit kunnen we van niet veel families in deze tijd nog zeggen, en daarom is deze bijeenkomst toch wel iets heel bijzonders.

Die bewuste middag werd het Schoolhuis te Schoot klaar gemaakt, want het moest en zou een onvergetelijke namiddag worden, en iedereen had er zin in. Tijdens de voormiddag werd er volop wafels gebakken, want iedereen werd ontvangen met vers gebakken wafels en een drankje. Toen iedereen gearriveerd was werd er een speech voorgelezen, dit door iemand van

de organisatoren, namelijk Ivo. Hieronder de speech

Beste familie! Terwijl de paus vandaag nog maar pas zijn zegen heeft uitgedeeld en het WK wielrennen volop bezig is, hebben jullie zonder twijfel de juiste keuze gemaakt: de Helsen- reünie! Dat zegt veel over ons!

Hier, seffens tussen de patatten en de pintjes, vinden we het ware goud van de familiebanden. Wie wil er nú naar een koers kijken als je kunt genieten van een familiebijeenkomst vol frieten en goeie babbels?

Ja, het is alweer een jaar geleden dat we samen kwamen, en de opkomst is groot. Iedereen die kon aanwezig zijn is hier.!

Onze grootouders, onze oorsprong, zouden glunderen van trots als ze dit zagen. En vooral onze ouders zouden een traantje van trots laten als ze dit konden zien: de hele Helsen-clan,

zo mag ik het misschien noemen, gezellig samen, en we kunnen elkaar nog altijd verdragen! Dat alleen al is een hele prestatie en een reden om te vieren.!

En hoe is het allemaal begonnen? Nu, Jan-baptist Helsen, bij ons beter bekend als Peter Poeleinde, was blijkbaar gene gewone boer, maar een meesterboer! Hij mikte zijn zaadjes met de precisie van een professionele scherpschutter op het vruchtbare veld van Anna Maria Constantia Van Reusel.. (peit? Moemoe?

Ik weet het niet. Ik heb haar spijtig genoeg nooit gekend. Zelfs weinigen onder ons. Ze is zeer vroeg gestorven. (1947) En voilà: 8 stevige spruiten was de oogst! En, het waren geen gewone kinderen, maar volwaardige vertegenwoordigers van de Helsen-dynastie.

Als kleinkinderen hebben we ons intussen voor een groot deel verspreid. Zowel op het land, want tante Jeanne koos voor de vruchtbare bodem van Glabbeek, ver weg van Eindhout, als beroepsmatig, weg van het boerenleven. We kozen vooral meer voor de zorgsector en het onderwijs, alsof we allemaal de wereld beter willen maken. zeer nobel.

Maar dat is misschien de erfenis van de ingetilde katholieke leer. Of de trots die ik dikwijls in sommige Helsenkes zag of ook hoorde. En als we eens durven kijken naar het leeftijdsverschil dan komen we van het jonge kuiken Geert (oké, half de 50 is nog steeds jong) tot onze wijze oudere vrouw.. 'Mia'. Met een leeftijdsverschil van ongeveer 25 jaar, tussen de oudste en de

jongste, hebben we nu een gezellig mix van wijsheid en jeugdigheid. Of misschien ne koffie en nen duvel. En laten we niet vergeten: tante Marie-Jeanne, ons laatste levende familielid van de oudergeneratie! Tof dat onze laatste tante er bij is. En ze wilde er zeker bij zijn.

Ze was namelijk de eerste die ingeschreven was! Top! We hadden ons niet kunnen vermenigvuldigen zonder de 'aantrouwden' van de kleinkinderen: zij zijn onze geheime wapenfabriek, het door ons uitgeselecteerde gezelschap.

Dat ons bloed helpt verspreiden en de toekomst, onze kinderen, mee vorm geeft. Respect om bij de Helsenkes aan te sluiten. Ge moet het maar doen, en durven.

Maar Helaas hebben we in de jaren

ook afscheid moeten nemen van een aantal dierbaren, die moeten we zeker ook in gedachten blijven dragen.

Het is wel wat ironisch dat we pas op oudere leeftijd met deze reünies zijn begonnen. Waarom moesten we wachten tot de rimpels en grijze, of geen, haren begonnen te komen voordat we elkaar opnieuw begonnen op te zoeken? Maar beter laat dan nooit, toch?

Gelukkig was er Frans die volgens mij de draad heeft opgepikt. Sorry voor de anderen als ik me vergis. Maar dit moeten we blijven doen. Wie neemt volgende keer het voortouw? Wanneer komen we weer samen? Eén ding is zeker: zolang we blijven lachen, babbelen en samenkomen, zullen we deze traditie levend houden. Vandaag gaan we er weer volop tegenaan: seffens voor de liefhebbers een frisse wandeling van ongeveer 6 kilometer (je moet het frietvet toch op de een of andere manier ver-

branden), gevolgd door een maaltijd van Belgische kost à volonté bij het frietkot, of een broodje. En daarna... het beste deel: lekker bijbabbelen met een goei drankske in de hand.

Want daar draait het toch allemaal om! En bovenal: mogen we allemaal nog lang en gelukkig leven, zodat we elkaar nog vele keren kunnen blijven zien. Allemaal een plezierig feest en geniet er van!

Na deze speech mochten de wandelaars zich opmaken voor een stevige maar heel mooie wandeling in de bossen van Schoot, onderweg werd er nog iets gedronken, wat er juist gedronken werd? Wel, mogelijk een energiedrankje, want van al dat wandelen zou je wel een energiedrankje kunnen gebruiken. J Degene die niet mee gingen wandelen, konden met een drankje en een wafel met elkaar bijpraten, en dat was ook een voordeel, want deze mensen mochten als eerste genieten van een heerlijk frietje met de bijho-

rende snacks, stoofvlees of goulash van de frietkraam dat die dag ook langskwam, ook kon je kiezen tussen 3 verschillende broodjes, maar de frieten waren vooral intrek, en je mocht zoveel nemen als je honger het toeliet

Nadien werd er met een drankje nog wat met elkaar gepraat, het was een heel leuke bijeenkomst. De volgende bijeenkomst zal eind september 2025 te Glabbeek plaatsvinden.

Wat vermoedelijk ergens in de jaren 90" in Eindhout aan de Ossenstal begon, is nu uitgegroeid tot een jaarlijkse traditie, hopelijk mag deze familie nog heel lang samenkomen. Want een samenkomst is altijd plezant. Nog eens een algemene dank je wel aan de organisatie, en tot bij de volgende bijeenkomst.

Een mooie tijd

Zoals elk jaar opnieuw is het in 2024 weer gelukt, dat Mama en Papa voor 3 dagen weg gingen. Dit zijn nog altijd de mooiste 3-daagse van het jaar, en weet je wat? Ik was voor het 2de jaar op rij alleen thuis gebleven, en ook dit jaar was het weer gelukt.

Tot in 2022 kwam Mia op vakantie, in de Poelstraat maar in 2023 stond ik erop om eens alleen thuis te blijven, en dit was mij nog gelukt ook. Nu bijna ging het niet door, maar Karolien deed Mama en Papa een 3-daagse in Cadzand cadeau. Dit was eigenlijk nog voor het pensioen van Papa. Papa is ondertussen al van 1 mei 2020 met vervroegd pensioen, maar er kwam nooit van dat Mama en Papa eens weg konden naar Cadzand, maar dit jaar moest en zou er eindelijk eens van komen.

Het was eigenlijk afwachten wanneer dit zou zijn, want eerst werd er gezegd dat Mama en Papa het weekeind van 31 augustus naar Cadzand gingen, en toen was het opeens het weekeind van 14 september. Maar de laatste week van augustus veranderde het in een definitieve plooi, en werd 1, 2 en 3 september vastgelegd, alles kon dan ook geregeld

worden, natuurlijk werd er al een beetje geregeld, zoals dat ik bij Marie-Jeanne die maandagmiddag zou gaan eten, maar ik zou ook bij Annelies 2 keer mogen gaan eten, op zondagavond maar ook op dinsdagavond.

Luc zou mij deze bewuste dag thuis komen halen en naar Winkelomheide brengen, en die zondag zou Annelies mij komen halen en Christophe deed mij terug naar huis. Goed verdeeld dus, en voor die maandag was er geen vervoer nodig, want ik had een dagje verlof genomen. Mama was de dag voor hun vertrek nog een rozijnenbrood in de aldi gaan kopen zodat ik verder kon. Op zondag 1 september '24 was het dan zover, het moment waar ikzelf zo naar uitkeek, het vertrek van Papa en Mama, toen ik 's morgens wakker werd stond alles al klaar voor mijn ontbijt, ik vroeg mij wel af wat ik met 4 tassen moest doen.

Want ik kan toch niet uit 4 tassen tegelijk drinken? De 2 busjes melk zette ik nog in de koelkast, en toen ik klaar was met eten en drinken, stond mijn dagelijkse wandeling op het programma. Toen ik naar buiten ging bleek dat de deur nog los was, ik deed de deur vast en vertrok.

Het was buiten al goed warm, dus gelukkig maar

was ikzelf ingesmeerd, want ik wou geen kreeft spelen. Na een deugd-doende wandeling ging ik eerst nog langs Marleen, want ik wou eventjes rusten, toen werd er besloten dat Marleen en ik pannenkoeken van KVG gingen eten, maar ik moest tijdig terug zijn, dus vertrokken wij tijdig, en spraken daarom tegen 14u30 af. Terwijl ik aan rusten was, nam Marleen

de tijd voor wespen te vangen, en plotseling werd ze gestoken. Een beetje later toen ik terug naar huis ging, kreeg ze voor een 2de maal een wespensteek.

Toen ik thuis arriveerde moest ik gaan eten en mijn afwas doen. Want ik was nit van plan om tijdens de avond nog af te wassen, als alles klaar was moest ik mij alweer klaarmaken voor het vertrek naar Dennenoord, waar de pannenkoeken op mij wachtte, ik mocht ook niet te veel eten, dus at ik maar 2 heerlijke pannenkoeken. Wat ging de tijd toch snek, want plotseling moesten wij terug naar huis, want ander zou ik niet klaar zijn om bij Annelies te gaan eten. Gelukkig was ik tijdig klaar en kon ik genieten van heerlijke rijst met kip en curry, dit werd geserveerd met ananas en een tomaatje. Nadien nog een heerlijke frisco en ik kon er tegen tot de volgende dag.

De volgende dag nam ik het rozijnenbrood zoals afgesproken mee naar Marleen, het was zoals de dag ervoor al heerlijk warm, dus kon ik eigenlijk buiten ontbijten, maar wegens de wespen deed ik dit niet, en eigenlijk maar goed ook. Want toen ik de krant aan het lezen was belde Marie-Jeanne om te melden dat wij in De Kronkeling gingen eten en Marleen mocht natuurlijk ook mee. Dit deed mij terug denken aan Moemoe en Vava. Want in de tijd dat ik nog naar Moemoe kon kwam ik regelmatig bij De Kronkeling, want toen had Gerda, de nicht van Papa die zaak nog. Dus echt wel leuke herinneringen. Jammer maar helaas zijn Moemoe en Vava al vele jaren overleden, maar ik ben deze mensen nog niet vergeten.

Ik moest nog wel even naar huis voor mijn andere kleren en schoenen aan te doen, want ik was hierop

helemaal niet voorzien, en nam ook de tijd om de brievenbus te legen. Maar plotseling werd het hoog tijd om mij klaar te maken, en dat deed ik dan ook. Ik was tijdig vertrokken maar plotseling geraakte ik mijn schoen kwijt, dus daarom was ik te laat bij Marleen, en stonden Marleen en Marie-Jeanne op mij te wachten.

Na ons etentje was het tijd om een beetje aan onze krant te werken, de tijd vloog ook deze dag zo voorbij, en de volgende dag mocht ik zelf eens zien dat ik tijdig klaar ben voor te gaan werken. Dit was gelukkig het geval, na een dag werken eventjes thuis komen en dan terug vertrekken, voor macaroni met kaas-saus en hesp te eten bij Annelies en als nagerecht chocolade pudding.

Jammer maar helaas waren deze mooie dagen ook voorbij gevlogen. Hierbij wil ik iedereen bedanken die aan deze mooie dagen mee heeft geholpen, en hopelijk ben ik in 2025 ook weer enkele dagen alleen thuis.

Een genietbare vakantie

Elk jaar opnieuw gaan er mensen op vakantie, maar ikzelf was sinds 2018 niet meer op verlof geweest, toen trok ik met Kazou naar Ter Aar in Nederland. Omwille van mijn leeftijd mocht ik toen niet meer mee met Kazou, want Kazou biedt maar vakanties aan tot 30 jaar, dus moest ik opzoek naar een andere organisatie en dit vond ik ook, namelijk Samana, maar het eerste jaar vond ik geen gepaste vakantie voor mij, en het volgende jaar werd deze vakantie geannuleerd wegens het kwaadaardige beestje.

Met Samana op vakantie is duidelijk niet zo simpel, als het lijkt want ik schreef mij verschillende malen in voor een vakantie met Samana, maar er was nooit plaats. Toch waagde ik in 2023 een nieuwe poging, en ik kon dan in 2024 toch mee op vakantie met Samana, ik vertrok op 12 juli en zou terug komen op 19 juli. De reis ging naar Nieuwpoort, en wij verbleven in Ter Duinen. Eindelijk kon ik dus nog eens een weekje weg, wekelang keek ik hiernaar uit. Ik zou wel zien wat voor een vakantie dit was en ook welke vakantiegenoten er mee gingen, het was voor mij al snel duidelijk dat ik een vakantie met oudere mensen geboekt had. Ik koos ook voor met de bus naar onze kust mee te rijden, dus mijn opstapplaats was Kessel-Lo. De dag ervoor was alles klaar voor mijn verlof, dus ik kon vertrekken.

Op 12 juli was het dan zover, het weer zat jammer niet mee want het regende, maar er zou beterschap op komst zijn. In de regen vertrekken is niet niks, want ik moest om 9u in Kessel-Lo zijn, en dan moest ik nog droog de bus instappen, gelukkig was dit gelukt, maar de bus stond al op zijn plaats, om in te laden. Ik was dan wel op tijd, maar toch was het eventjes spannend. Want ik dacht, zou de bus nu vertrekken? Gelukkig was dit niet het geval, en kon ik nog rustig instappen, en ook mijn materiaal kon ook in de bus. Dus

ik moest mij geen zorgen maken.

Wij moesten nog eenmaal stoppen, en dat was in Meise, al snel werd het duidelijk dat er 2 vrijwilligers niet aan de parking stonden waar de bus stopte, en ook een aantal vakantiegangers die normaal in Meise moesten opstappen stonden niet aan deze parking te wachten, dus de bus lijsten klopte niet, dit was al een goede start van de vakantie. De 2 vrijwilligers hadden blijkbaar een andere plaats doorgerekregen, en de rest kwam met eigen vervoer. Dus de bus kon verder rijden, en de 2 vrijwilligers ergens anders ophalen.

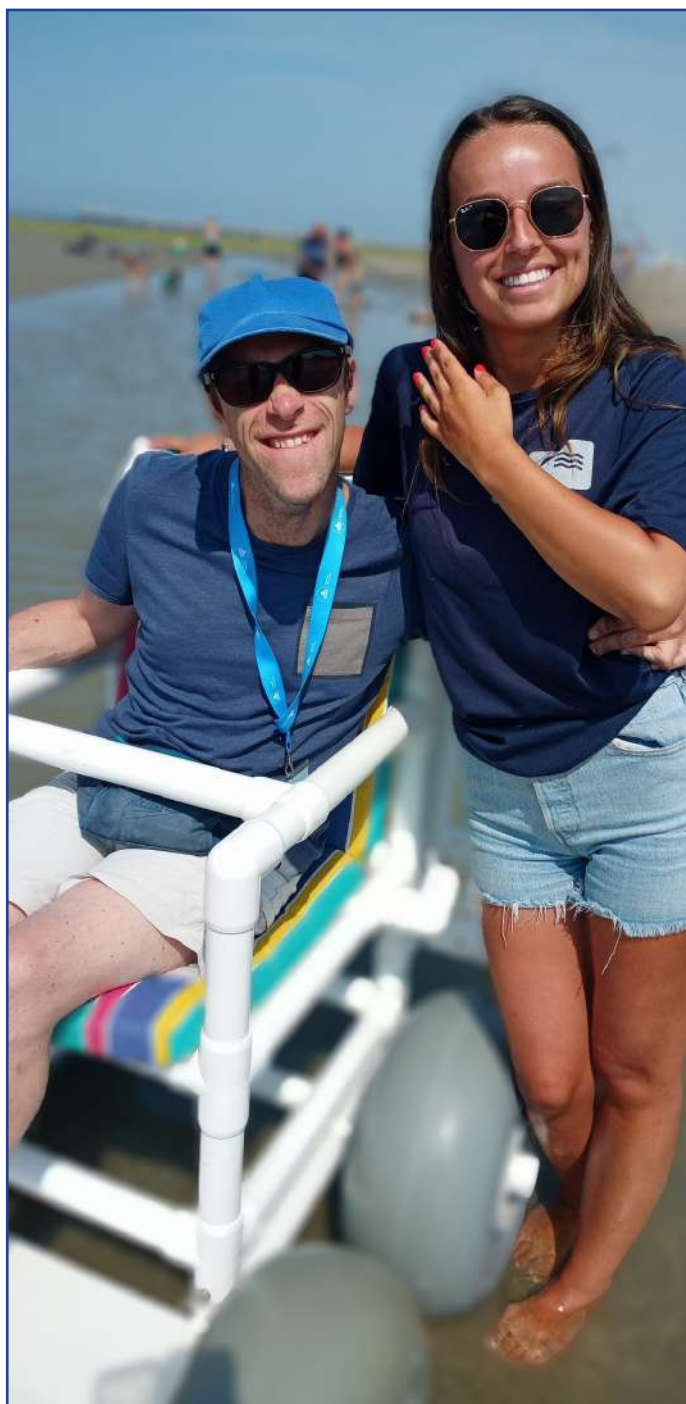
Eenmaal aangekomen in Ter Duinen, moest iedereen de eetzaal zoeken, en dat was ook wel een sensatie, want je zou zo verloren lopen in het gebouw. Gelukkig vond iedereen de weg naar de eetzaal en kon het eten eindelijk beginnen. Het was gelukkig droog aan zee zodat degenen die nood hadden aan om even de buitenlucht op te zoeken dit kon doen.

Na een deugddoende wandeling rond het gebouw werd het stilaan tijd om de kamers op te zoeken en de valliezen uit te laden. Want om 16u30 werd er een verwelkoming gehouden, met nadien een aperitief aangeboden van Ter Duinen zelf.

Tijdens deze aperitief had ik plotseling een klein sneetje in mijn vinger, dit door mezelf aan de kant te snijden, en als je niet tegen bloed kunt is dat wel heel vervelend, gelukkig kon in de armen van een vrijwilligster liggen, want ik was flauwgevallen door het bloeden van mijn vinger, een goede binnenkomer dus, maar wel vervelend als je niet tegen bloed kan. Na het eten kregen de nieuwe vakantiegangers nog een rondleiding in het gebouw, en nadien werd het programma overlopen. Het thema van de vakantie was met muziek door het leven.

Ik zou me niet vervelen dat wist ik al van het begin, en dat was ook zo, want ik genoot volop van de vakantie, al was het van een spelletje petanque, of een vrouw masseren.

Want er waren bijna allemaal vrouwen mee op vakantie, en dat was ook genieten geblazen, maar het programma dat was ook genieten, bijna elke dag een wandeling naar de zeedijk, met een terrasje erbij en soms ook eens een wafel, of een ijsje. Meer hoeft je toch niet te hebben? Toch slaagde

Oscar, iemand van de vrijwilligers erin om iets onvergetelijk met mij te doen, hij nam mij alleen mee voor een tochtje met een strandrolstoel naar en in de zee, en dit nog wel met een knap meisje, ze was één van de verhuurders van deze stoelen, alleen was het jammer dat ik haar adres niet gevraagd heb, anders zou ik haar nogal veel contacteren denk ik.

Wat ik ook nooit zal vergeten is het optreden tijdens de muziekbingo van 2 mannen, hierbij heb ik ook mee gedanst en gezongen, dit was het beste optreden dat ik sinds jaren gezien heb, en hoe die 2 mannen de zaal in beweging kreeg, dit was echt heel plezierig om te zien en ook om mee te maken.

de enige minpuntjes aan deze vakantie was dat het binnen regende in het gebouw, en de bedden waren ook heel hard, maar ook de kraan bleek op een bepaald ogenblik niet meer te werken. Voor de rest was het echt een genietbare vakantie, dit is echt voor herhaling vatbaar. Hopelijk kan ik een volgende keer nog eens mee met Samana. Want het was een echte genietbare vakantie.

het moppenhoekje

1. Tom heeft promotie gemaakt en voor zijn functie moet hij op Engelse les. Op een gegeven moment wil hij het pas geleerde 'beginners Engels' in de praktijk brengen. Hij gaat een praatje aan met een klant: "The wheather is very nice," zegt Tom. "Yes," zegt de klant, "spring is in the air." Zegt Jantje: "Why the fuck should I?"
2. Drie mensen zitten op een bankje. De ene kan alleen maar 'ja' zeggen. De tweede kan alleen maar 'mes-en-vork' zeggen. De derde kan alleen maar 'jippie-jee' zeggen. Dan komt er een politieagent aan en die vraagt: 'hebben jullie iemand vermoord?'. De eerste zegt: 'ja, ja, ja'. De agent zegt: waarmee? En de tweede zegt: 'mes-en-vork, mes-en-vork'. De politieagent zegt: jullie gaan naar de cel! Zegt de derde: jippiejee, jippiejee, jippiejeeeee!
3. Waarom mag een koe niet naar een voetbalveld? Omdat hij boe zegt!
4. Fred gaat naar de dokter. Hij loopt naar binnen en zegt: "Ik heb een bril nodig." Waarop de dame achter de balie antwoord: "Inderdaad, want u staat nu in de kaaswinkel..."
5. Een varken ziet voor het eerst een stopcontact. Hij zegt vol medelijden: 'Ach, hebben ze jou nou gewoon in de muur gemetseld???'
 1. Wat krijg je als je een slaperig schaap met een vermoeide koe kruist? Wel, dat is heel eenvoudig, namelijk een dier dat heel nodig naar béééééd mooooeet.
 1. Waarom lachen kabouters altijd als ze aan het voetballen zijn? Het gras kriebelt onder hun oksels.
 1. Welke groente vertelt nooit de waarheid?: Jokkoli
 1. Emma is een streng opgevoed meisje, op een dag ontdekte Emma dat ze zwanger was, en meteen vertelde Emma dit tegen haar ouders, Emma haar ouders vroegen, weet je tenminste wie de vader is? Nee antwoorde Emma, want om 21u moet altijd het licht uit.
 1. k ga het liefste uit met een winkelmeisje zegt Jef, hoezo vraagt Niels? Wel, als je ze gekust hebt vragen ze altijd, kan ik je nog met iets anders van dienst zijn?
 1. Liese komt schreeuwend het politiebureau binnengerend, ' ze hebben mij verkracht agent, ze hebben mij verkracht.! Waar vroeg de agent? Als de bliksem deed Liese haar rok omhoog, en haar slipje omlaag. 'Hier zegt Liese met haar vinger wijzend.
 1. De man komt met zijn vriendin een hotel binnen, en vraagt een tweepersoonskamer. Ben je getrouwd vraagt de portier? 'Ja, wij zijn beide getrouwd zegt de man.
 1. Je had hier om 8u moeten zijn, zegt Toon, bestraffend. 'Hoezo? Was er soms iets aan de hand?

WOORDZOEKER

K	U	P	A	A	R	D
C	O	N	L	J	F	U
D	G	E	L	B	L	E
R	L	P	U	G	N	H
P	J	A	X	E	Q	I
W	A	T	K	N	D	C
D	G	R	O	L	W	F
P	A	A	O	N	u	B
V	L	C	S	X	A	J
K	D	E	L	B	P	L
X	C	G	A	G	P	I
N	E	E	K	V	Z	E
R	T	L	L	R	O	H
B	F	K	O	L	S	S

Zoek de volgende dieren

Vos Egel Koe Varken
Pauw Paard Slak

succes!!!

